

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010673
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4423010673.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv 89/20/4404 zo dňa 30.11.2023, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 05.11.2025 takto

rozhodol:

I.

Obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XX/XX,

je vinný, že

1)

dňa 12.10.2019 v bližšie nezistenom čase sa poškodenej bývalej manželke a matke ich spoločných detí F. B., ktorá sa nachádzala v mieste svojho bydliska v C., G.. C. č. XXX/XX, počas telefonického rozhovoru v nadväznosti na riešenie otázok styku obžalovaného s ich spoločnými deťmi vyhrážal tým, že ju chytí a zlomí tam, kde je najhrubšia, dorazí ju, aj keď ho zatvorí na desať rokov, dorazí ju pred jej rodičmi a podpáli dom aj s jej rodičmi, ktorým konaním u poškodenej F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, aj s poukazom na ich predchádzajúce konflikty vzbudil strach a táto zo strachu privolala políciu,

2)

dňa 10.12.2019 v čase okolo 17.00. hod. sa poškodenej bývalej manželke a matke ich spoločných detí F. B., ktorá sa nachádzala v mieste svojho bydliska H. C., G.. C. č. XXX/XX, počas telefonického rozhovoru s ňou potom, ako mu predtým telefón opakovane nezdvihla, vyhrážal tým, že ak jej nedá deti a bude toto s ním naďalej robiť, podpáli jej byt a zlikviduje celú jej rodinu, ktorým konaním u poškodenej F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, aj s poukazom na ich predchádzajúce konflikty vzbudil strach,

3)

dňa 24.1.2020 v čase okolo 10.55. hod. na chodbe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, na ul. I. J. E. X, F. K., kde sa v tom čase nachádzal aj s poškodenou bývalou manželkou F. B. z dôvodu vykonávania pohovoru pracovníčok kurately s ich spoločnými maloletými deťmi, poškodenú po predchádzajúcom verbálnom konflikte udrel do oblasti úst a sotil ju tak, že spadla na zem, v dôsledku čoho poškodená F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX utrpela zranenie - zlomeninu kostreče bez posunu kostných úlomkov, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia od 7 do 10 dní a obmedzovalo ju v obvyklom spôsobe života 10 až 14 dní,

teda

v bodoch 1) a 2)

- pokračovacím spôsobom sa inému vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe (blízkej osobe)

v bode 3)

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

v bodoch 1) a 2)

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode 3)

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

Za to sa odsudzuje

Podľa 360 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno f) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla tejto osoby ani v mieste, kde sa táto osoba zdržuje a ktoré navštevuje, s výnimkou účasti na konaní pred súdom alebo iným štátnym orgánom.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom.

II.

Podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XX/XX,

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/89/20/4404 z 30.11.2023, a to

pre skutok pod bodom 1 obžaloby a právne posúdený ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od presne nezisteného času a dňa mesiaca júl 2017 do približne 23.00 h dňa 01.12.2017 svojej manželke F. B., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, v priestoroch bytu na adrese jej prechodného bydliska ako tehotnej žene spôsobil fyzické a psychické utrpenie, takým spôsobom, že jej v mesiaci august 2017 dal dve veľké facky, počas tehotenstva ju ešte dva krát fyzicky napadol tak, že ju ťahal za vlasy a pritlačil ju k stene, následne od augusta 2017, na ňu skoro každý večer, ako mu chcela zabrániť, aby odchádzal preč kričal, vyvolával hádky, vynadal jej, po narodení dcéry A. dňa 11.11.2017 a po návrate poškodenej z nemocnice bol obvinený agresívny, vyvolával hádky a kričal na ňu, dvakrát týždenne ju fyzicky napadol, čo vyvrcholilo dňa 01.12.2017, kedy jej dal facku, sotil ju na posteľ pričom si udrela hlavu o posteľ, po čom nevyhľadala lekársku pomoc, ale sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala,

pre skutky pod bodom 2 obžaloby a právne posúdené ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 05.05.2018 v čase okolo 12.15 h na svoju bývalú manželku, poškodenú F. B., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, pred bytovým domom na adrese jej trvalého bydliska vykrikoval slová v maďarskom jazyku „Prijebem Ti“,
- dňa 22.09.2018 v čase o 10.30 h jej na ulici v C. v maďarskom jazyku vykrikoval slová „Ty cigánska kurva“,
- dňa 03.10.2018 v čase o 16.20 h ju v bytovom dome na adrese jej prechodného bydliska silno chytil za ľavé rameno a spôsobil jej hematóm,
- dňa 27.10.2018 v popoludňajších hodinách pred bytovým domom na adrese jej trvalého bydliska sa vyhrážal poškodenej slovami, že ju zaživa zakope a vtedy sa jej bude vedieť zbaviť,
- dňa 11.12.2018 v čase okolo 12.56 h v meste C. v budove Okresného úradu Nové Zámky, pracovisko C. na adrese Sv. C. XX na prízemí poškodenú F. B. udrel čelom do oblasti hlavy do ľavého obočia, čím jej nespôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie,
- v priebehu mesiaca december 2018 opakovane po poškodenej na rôznych miestach mesta C. kričal a hrubo sa ku nej správal,

pre skutok pod bodom 3 obžaloby a právne posúdený ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.6.2019 v čase okolo 16.30 h pred bytovým domom na adrese C., G. C. E. XXX/XX, bývalej manželke poškodenej F. B. chytil ľavú ruku a vykrútil V. prst (malíček) ľavej ruky, čím poškodenej F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, spôsobil zranenie – modrinu a opuch v oblasti chrbta ľavej ruky s dobou liečenia do 7 dní,

pretože skutky nie sú trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 30.11.2023 obžalobu na obvineného A. B. v bode 1 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, v bode 2 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a)

Trestného zákona a v bode 3 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na to skutkovom základe, že

v bode 1)

V období od presne nezisteného času a dňa mesiaca júl 2017 do približne 23.00 h dňa 01.12.2017 svojej manželke F. B., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, v priestoroch bytu na adrese jej prechodného bydliska ako tehotnej žene spôsobil fyzické a psychické utrpenie, takým spôsobom, že jej v mesiaci august 2017 dal dve veľké facky, počas tehotenstva ju ešte dva krát fyzicky napadol tak, že ju ťahal za vlasy a pritlačil ju k stene, následne od augusta 2017, na ňu skoro každý večer, ako mu chcela zabrániť, aby odchádzal preč kričal, vyvolával hádky, vynadal jej, po narodení dcéry A. dňa 11.11.2017 a po návrate poškodenej z nemocnice bol obvinený agresívny, vyvolával hádky a kričal na ňu, dvakrát týždenne ju fyzicky napadol, čo vyvrcholilo dňa 01.12.2017, kedy jej dal facku, sotil ju na posteľ pričom si udrela hlavu o posteľ, po čom nevyhľadala lekársku pomoc, ale sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala,

v bode 2)

dňa 05.05.2018 v čase okolo 12.15 h na svoju bývalú manželku, poškodenú F. B., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, pred bytovým domom na adrese jej trvalého bydliska vykrikoval slová v maďarskom jazyku „ Prijebem Ti“, dňa 22.09.2018 v čase o 10.30 h jej na ulici v C. v maďarskom jazyku vykrikoval slová „ Ty cigánska kurva“, dňa 03.10.2018 v čase o 16.20 h ju v bytovom dome na adrese jej prechodného bydliska silno chytil za ľavé rameno a spôsobil jej hematóm, dňa 27.10.2018 v popoludňajších hodinách pred bytovým domom na adrese jej trvalého bydliska sa vyhrážal poškodenej slovami, že ju zaživa zakope a vtedy sa jej bude vedieť zbaviť, dňa 11.12.2018 v čase okolo 12.56 h v meste Štúrovo v budove Okresného úradu Nové Zámky, pracovisko C. F. L. G. C. XX na prízemí poškodenú F. B. udrel čelom do oblasti hlavy do ľavého obočia, čím jej nespôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, v priebehu mesiaca december 2018 opakovane po poškodenej na rôznych miestach mesta Štúrovo kričal a hrubo sa ku nej správal,

v bode 3)

dňa 23.6.2019 v čase okolo 16.30 h bývalej manželke poškodenej F. B., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom C., G. C. E. XXX/XX, prechodne bytom C., G. C. E. XXX/XX, pred bytovým domom na adrese prechodného bydliska chytil a vykrútil malíček ľavej ruky, čím jej spôsobil bolesť a opuch v oblasti chrbta ľavej ruky, dňa 12.10.2019 v presne nezistenom čase sa jej počas telefonického rozhovoru vyhrážal, že „ chytím Ťa a zlomím tam kde si najhrubšia, dorazím Ťa, nezaujímam ma, že na desať rokov ma zatvoria, pred rodičmi Ťa dorazím, podpálím dom aj s rodičmi, dňa 13.10.2019 v čase o 15.45 h sa jej počas telefonického hovoru vyhrážal, že „dnes Ťa chytím a uvidíš F.“, dňa 10.12.2019 v čase okolo 17.00 h sa jej počas telefonického hovoru vyhráža, že „keď mu deti nedá keď to s ním i naďalej bude robiť, tak jej podpáli byt, v období od mesiaca október 2019 do mesiaca december 2019 sa jej počas telefonického rozhovoru ešte minimálne 1 x obdobným spôsobom vyhrážal, dňa 8.11.2019 v presne nezistenom čase jej na adrese jej prechodného bydliska kopal do dverí, dňa 15.11.2019 ju v presne nezistenom čase a mieste mesta Štúrovo udrel, čím jej nespôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie, v období od októbra 2019 až do 25.2.2020 ju proti jej vôli telefonicky kontaktoval a po tom, čo mu zložila telefón alebo si ho v telefóne zablokovala, v neskorých nočných hodinách jej zvonil na zvonček bytového domu na adrese jej prechodného pobytu, sledoval ju, dňa 24.1.2020 poškodenú v priestoroch Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, na ul. F. Kapisztóryho č. 1, Nové Zámky v doobedňajších hodinách udrel do oblasti úst a sotil ju tak, že spadla na zem, v dôsledku čoho podľa znaleckého posudku utrpela zlomeniu kostrče bez posunu kostných úlomkov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutkov, uvedených v obžalobe a súd následne pristúpil k jeho výsluchu a vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkov: F. B., M. H., F. M., N. B., F. O., F. P., A. J., Q. O., A. G., N. H., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov: R. O., S. J., R. J., L. G., T. L. S. J., T. G. I., znaleckým dokazovaním, oboznámením zvukových záznamov a listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, preto súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania. Obžalovaný vtedy uviedol, že nesúhlasí s tým čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, skutky nie sú ničím podložené, svoju bývalú manželku netýral, nevyhľadával jej prítomnosť, stretli sa iba v čase, keď mal prevziať spoločné deti podľa súdneho rozhodnutia. Celú záležitosť označil za pomstu bývalej manželky za to, že sa s ňou rozišiel a ďalej odmietol vypovedať.

Súd na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka vypočul poškodenú F. B.. Táto v rámci svojej spontánnej výpovede uviedla, že s obžalovaným mali dobrý vzťah, spoločne sa rozhodli, že budú mať druhé dieťa, pričom v roku 2017 znovu otehotnela a zo začiatku sa obaja na druhé dieťa tešili. Keď bola v piatom mesiaci tehotenstva, obžalovaný sa zmenil, častejšie začal chodiť do krčmy, dostatočne sa im nevenoval a keď sa snažila zabrániť mu v tom, aby išiel do krčmy a presvedčiť ho, aby zostal doma, začal na ňu útočiť a dochádzalo medzi nimi k hádkam. Keď sa mu snažila zabrániť v odchode, správval sa agresívne, útočil na ňu, keď sa vrátil domov, bol kľudnejší, pričom boli nárazové vlny v jeho správaní, ktoré predtým neboli. Poškodená vypovedala, že keď bola v piatom alebo šiestom mesiaci, dostala od neho prvý krát facku, keď mu chcela zabrániť, aby išiel von sám, aby išli všetci spolu, ale obžalovaný sa nahneval, dostala od neho dve veľké facky až mala ochrnutú tvár. Táto udalosť sa stala pred ich dcérou a bolo to asi v auguste 2017. Následne v októbri 2017 znovu chcel ísť von a keď mu v tom chcela zabrániť, ťahal ju za vlasy a dostala od neho zaucho. Všimla si pritom, že keď sa vrátil z krčmy, nebol taký opitý na to, akú dlhú dobu bol vonku, pričom obžalovaný sa jej aj priznal, že vyskúšal marihuanu a aj preto mu chcela zabrániť, aby išiel von. Potom zistila, že má priateľku, hoci obžalovaný to opieral. Keď sa narodila druhá dcéra a vrátili sa z pôrodnice, prvý deň ešte zostal doma, ale na druhý deň už išiel von. Posledný novembrový alebo prvý decembrový deň 2017 sa veľmi pohádali, pretože znovu išiel von a ona sa mu snažila v tom zabrániť, obžalovaný sa nahneval a sotil ju na posteľ, kričal pritom a poškodená si udrela hlavu. Staršia dcéra sa zobudila, postavila sa pred ňu, aby zabránila tomu, aby jej ublížil. Poškodená nešla k lekárovi, ale na druhý deň sa odsťahovala k matke, obžalovaný sa o deti nezaujímal a vo februári 2018 povedal, že sa chce rozviešť, ona sa nasťahovala vo februári 2018 späť do ich spoločného podnájmu a obžalovaný sa odsťahoval. Poškodená podala návrh na rozvod a dňa 16.04.2018 boli rozvedení, kedy bol upravený aj styk obžalovaného s deťmi, ale staršia dcéra sa s ním stretávať nechcela, pretože videla, ako sa k nim správval. Prvý styk sa realizoval v máji 2018, tento sa mohol realizovať len v jej prítomnosti, pričom obžalovaný už vtedy na ňu zdvihol ruku, ale ju neudrel a odvtedy mu neumožňovala vstup do bytu, ale sa stretávali iba vonku. Aj keď mal obžalovaný upravený styk s deťmi, tento sa prakticky nerealizoval, pretože neprišiel v dohodnutom čase, čakala ho aj tri hodiny, pričom sa stalo, že prišiel na posledných desať minút, že chce vidieť deti a vtedy sa to celé začalo. Keď bola vonku s deťmi na prechádzke, obžalovaný išiel okolo autom, vykrikoval na ňu, že je cigánska kurva, nadával jej, keď mal určený styk, nechodil naň a keď nemal určený styk, tak chodil a nadával jej, neskôr už aj s priateľkou a aj s deťmi ju ponižoval. Staršia dcéra s ním chodiť nechcela napriek tomu, že ju prehovárala a vysvetľovala jej, že obžalovaný ublížil jej a nie dcére, ale dcéra to odmietala. Poškodená ďalej vypovedala, že sa stali situácie, keď boli deti choré, obžalovaný sa nejako dostal do bytovky, kopal do dverí, kedy zvykla volať aj políciu. Tiež sa stalo, že ju obžalovaný sledoval, keď išla s dcérou do školy, táto odmietala s obžalovaným hovoriť a keď poškodená zo školy odchádzala, obžalovaný ju prenasledoval a hovoril jej, že sa ho nikdy nezbaví. Poškodená uviedla, že sa stalo aj to, že po skončení styku s deťmi ju obžalovaný poštipal alebo jej vykrútil prst, volala aj policajtov, ale trvalo dlho, kým ho zobrali a preukázalo sa, že berie drogy, čo tvrdila aj pri rozvode. Tiež sa podľa poškodenej stalo, že ju obžalovaný obťažoval telefonicky, aj mu zdvihla telefón, ale on sa nezaujímal o deti, ale psychicky jej ubližoval. Keď mu zvykla zložiť telefón, vyhrážal sa jej, že keď ešte raz zloží, príde k jej domu a bude jej vyzvárať, čo sa potom aj stalo a tiež to oznamovala na políciu, ale obžalovaný to pred policajtmí poprel. Na priestupkovom konaní boli veľakrát, stalo, že sa stretli na chodbe a obžalovaný na ňu zaútočil tak, že ju udrel čelom do hlavy, čo tiež oznámila na políciu a vedela to aj preukázať, pretože tam boli na chodbách kamery. Poškodená opísala aj ten incident, keď boli s deťmi na kuratele, bol tam aj jej priateľ aj priateľka obžalovaného, pričom vtedy kurátorky vypočúvali deti. Zaútočila vtedy na ňu priateľka obžalovaného, ktorá jej vynadala, urážala ju aj jej rodinu a oplula ju. Kým sa spamätala, obžalovaný ju udrel do pery, poškodená spadla na zadok. Poškodená volala policajtov a obžalovaný dostal pokutu. Večer ju začal bolieť zadok, išla na urgentný príjem, kedy dostala injekciu proti bolesti a následne v pondelok išla na chirurgiu a röntgen, kde jej zistili, že má zlomenú kostrč. Poškodená ďalej vypovedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že ju zlomí tam, kde je najhrubšia, nevdá mu, že dostane 15 rokov a ani 100 policajtov ho nezaujíma, viackrát jej povedal, že kľud bude mať len vtedy, keď ju zakope zaživa. Obžalovaný jej tiež dal špáradlo do zvončeka. Poškodená tiež opisovala aj správanie sa obžalovaného voči nej mimo žalovaného obdobia, uvádzala, že opakovane podala návrh na zákaz priblíženia sa obžalovaného k nej, ale vyhovel jej až teraz.

Poškodená následne na otázky odpovedala, že v roku 2017 sa snažila obžalovanému zabrániť odísť z domu tak, že na neho hovorila normálnym hlasom, prosívala ho, ale jeho to iritovalo, kričal, že mu nebude rozkazovať, nadávky na ňu vtedy nesmeroval žiadne, hádali sa takmer každý deň, a to iba preto, že odchádzal do krčmy. K incidentu v októbri 2017 uviedla, že bol jarmok, obžalovaný chcel odísť na jarmok sám, resp. s kamarátmi, ona s dcérou s ním nemohla ísť, pohádali sa, obžalovaný ju chytil za

vlasý, zrejme ju chcel udrieť do tváre, ale ako sa otočila, úder dopadol na jej ucho. Poškodená potvrdila, že v období od leta 2017 do momentu opustenia spoločnej domácnosti okrem ňou opísaných troch fyzických konfliktov obžalovaného voči jej osobe k iným fyzickým útokom voči nej z jeho strany nedošlo. Vypovedala, že prvýkrát odišla zo spoločnej domácnosti po tej prvej facke, bola s dcérou u svojej matky 4 alebo 5 dní, obžalovaný za nimi neprišiel a ani im nevolal, brala to tak, že v každom vzťahu sú problémy a preto sa vrátila, pričom obžalovaný tomu neprikladal nijakú dôležitosť. Tiež vypovedala, že pokiaľ ide o nadávky na jej osobu, ohľadne výživného a podobne, išlo to následne od mája 2018 stále dookola. Dňa 05.05.2018 potom, ako skončil styk obžalovaného s deťmi a ona brala deti hore do bytu, obžalovaný na ňu vykrikoval, že jej prijebie. Poškodená tiež tvrdila, že obžalovaný jej nadával po rozvode manželstva do cigánskych kuriiev pri každej príležitosti, takmer každý deň ráno, keď išla s Q. do školy, jej nadával, prenasledoval ju tiež aj vtedy, keď sa vracala zo školy domov, niekedy aj vtedy, keď išla do obchodu alebo s deťmi na prechádzku. Obžalovaný ju zvykol opľuť, chytil ju za vlasý, ťahal ju za vlasý a aj ju udrel, pričom to robil tak, aby nemala viditeľné zranenia, pričom k tomuto došlo určite aspoň 4-krát a dochádzalo k týmto úderom v rokoch 2018 až 2019. Tiež uviedla, že v období rokov 2018 až 2019 v jeden deň v poobedňajších hodinách, keď odchádzala s dcérou do vchodu, obžalovaný vošiel za nimi a cez kabát ju poštipol do ľavého ramena zozadu, tiež jeden deň v roku 2019 jej vykrútil prst, v roku 2019 ju udrel čelom do hlavy, v rokoch 2018 a 2019 jej kopal do dverí. Obžalovaný jej telefonoval každý deň alebo každý druhý deň, a to aj niekoľkokrát denne, keď mu zdvihla telefón a nepýtal sa na deti, len jej nadával, zložila mu telefón a potom jej stále vyzváňal a to aj 10-krát za hodinu. Obžalovaný sa jej vyhrážal tým, že ju zaživa zakope v rokoch 2018 až 2019, v roku 2019 sa jej vyhrážal tým, že ju zlomí tam, kde je najhrubšia, tiež sa jej vyhrážal, že kým bude žiť, nebude mať od neho pokoj a že keď pôjde na druhý svet, ona pôjde s ním.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť zápisnice o výpovedi poškodenej z prípravného konania, kedy vypovedala, že posledná väčšia bitka zo strany obžalovaného bola dňa 01.12.2017, keď sa vrátil z krčmy, vyčítala mu neskorý príchod domov, obžalovaný ju napadol, sotil ju na posteľ, dostala od neho veľkú facku a udrela si hlavu o posteľ. Tiež vtedy vyhrážky jej zakopaním za živa datovala mesiacom október 2018. V októbri 2019 si už nahrávala telefonáty obžalovaného, pričom v deň jarmoku bola s obžalovaným a deťmi vonku, ale mladšia dcéra už bola unavená, obžalovaný prišiel o hodinu styku s deťmi, preto sa dohodli, že na druhý deň si to vynahradí, písala mu, aby prišiel v sobotu doobeda, pretože poobede berú deti jej rodičia. Obžalovaný jej na to volal a povedal jej, že keď s tým neprestane, zlomí ju tam, kde je najhrubšia, že mu nevedí, ani keď za to dostane 10 rokov, podpáli ich dom spolu s jej rodičmi a povedal, že príde po deti v nedeľu. V nedeľu išla s deťmi na jarmok, obžalovaný jej volal, povedala mu, aby prišiel za nimi a vtedy jej hovoril to isté s tým, že ju počká pred domom, pretože sa s ňou chce porozprávať. Zľakla sa, zavolała sestre, aby prišla po deti a išla na políciu. Vypovedala vtedy tiež, že dňa 10.12.2019 jej vyvolával napriek tomu, že ho stále telefonicky informuje, čo je s deťmi, jemu to ale nestačí, musí zdvihnúť telefón, nakoľko keď ho nezdvihne, vyzváňa na zvonček bytu. Vtedy sa jej vyhrážal, že keď v tomto bude pokračovať, podpáli dom a stále sa jej vyhráža, že len vtedy bude mať pokoj, keď sa vzdá platenia výživného na deti.

Poškodená k prečítanej výpovedi uviedla, že to bolo tak, ako vypovedala na polícii, vypovedala pravdu, teraz si už na všetky konkrétne dátumy nepamätá.

Poškodená na otázky obhajcu odpovedala, že skutočnosť, že obžalovaný má známosť, zistila z jeho telefónu, aj ich videla spolu na verejnosti z auta, ale nijako nereagovala. Tiež priateľke obžalovaného písala správy, v ktorých ju žiadala, aby nechala jej manžela a otca jej detí na pokoji, možno raz jej aj zatelefonovala a na jej sestru raz podala trestné oznámenie, pretože jej táto osoba raz vynadala, keď brala dcéru zo škôlky. Podľa poškodenej nechcela s obžalovaným v rokoch 2018 až 2020 obnoviť spolužitie, chcela s ním mať iba dobrý vzťah ako s otcom svojich detí, nespomenula si, že by v tomto období mala s obžalovaným intímny styk. Potvrdila, že sa stalo, že volala policajtov ešte pred tým, ako došlo k realizácii styku obžalovaného s deťmi, a to z dôvodu, že vedela, že keď mu oznámi, že deti s ním nemôžu ísť, tak dostane, bála sa a preto ich volala dopredu.

Poškodená tiež uviedla, že prvýkrát si uvedomila, že z obžalovaného má strach vtedy, keď sa jej vyhrážal, že ju zaživa zakope a vtedy aj prvýkrát podala trestné oznámenie. Lekára vyhľadala vtedy s tým prstom, ďalej keď ju poštipal, keď ju udrel hlavou do čela a keď mala zlomenú kostrč. Lekársku pomoc vyhľadala aj mimo žalovaného obdobia.

Na otázky súdu poškodená odpovedala, že sa priatelila a aj sa stále priatelí s M. H., ale neboli intímnyimi partnermi, teraz má nového priateľa, s ktorým žije asi 3 roky. Tiež uviedla, že pokiaľ ju obžalovaný obťažoval telefonátmi, povedala mu a aj napísala, že si to neželá a že je ochotná s ním komunikovať ohľadne detí a to iba formou SMS správ. Uviedla ďalej, že potom, ako opustila spoločnú domácnosť až do obdobia po rozvode, kedy došlo k prvému incidentu s obžalovaným, s týmto nekomunikovala,

nestretávala sa s ním, vôbec ich nevyhľadal a ani za deťmi neprišiel. Zmenu v správaní sa obžalovaného v tomto smere spájala s tým, že jej kamarát M. H. k nim chodil častejšie, z čoho zrejme obžalovaný vydedukoval, že medzi nimi je nejaký vzťah.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka M. H., ktorý vypovedal, že poškodenú pozná dlhšie, pretože v minulosti spolu pracovali, obžalovaného pozná iba od rozvodu s poškodenou. Uviedol, že s poškodenou sa začali „zabávať“ asi v polovici augusta 2017, stretávali sa asi rok a pol a potom to ukončili, pretože poškodenej to s ním ako s mužom nešlo, ale v tom období boli spolu skoro každý deň. Podľa svedka bolo všetko v poriadku dovtedy, pokiaľ obžalovaný o ňom nevedel a všetko sa začalo, až keď sa o ňom dozvedel, dovtedy sa o poškodenú ani o deti nezaujímal. Potom zo strany obžalovaného začali rôzne nadávky, tiež nie raz počul, ako obžalovaný poškodenej do telefónu vynadal do cigánskych kuriev, vyčítal jej, že mu nechce umožniť styk s deťmi, hoci to pravda nebola, pretože poškodená chcela, aby sa stretávali, ale deti nechceli. Podľa svedka poškodená ešte dlho po rozvode chcela všetko napraviť, preto chcela, aby sa deti s obžalovaným zblížili, pretože veľmi chcela, aby sa ich rodina obnovila. Tiež sa stalo, keď bol u poškodenej a obžalovaný tam videl jeho auto, prišiel k domu, začal zvoniť, niektorý zo susedov ho vpustil do bytovky a obžalovaný potom začal kopať do dverí. K takémuto incidentu s kopaním do dverí došlo niekoľkokrát, v troch alebo v štyroch prípadoch aj bol prítomný, o ostatných mu povedala poškodená. Svedok opísal aj to, ako na kuratele v F. K. začali do seba rýpať poškodená s priateľkou obžalovaného, ktorá poškodenú potom opľula, poškodená, ktorá dovtedy sedela jemu na kolenách, vstala, obžalovaný k nej pristúpil a sotil ju. Obžalovaný vtedy dostal pokutu 30,- Eur, pričom ale poškodená si nevedela sadnúť, išla preto na pohotovosť a zistilo sa, aký má poškodená problém. Podľa svedka obžalovaný poškodenej neustále nadával do cigánskych kuriev, vyhrážal sa jej tým, že ju zlikviduje, tiež aj jej rodinu, poškodená sa aj bála chodiť von sama, aj vystúpiť z vozidla, pretože obžalovaný na ňu stále striehol, prenasledoval ju a aj teraz ju prenasleduje, pričom obžalovaný prenasledoval aj jeho a tiež sa mu aj raz vyhrážal. Svedok tvrdil, že videl na poškodenej modriny, ale nevidel, ako jej boli spôsobené, iba poškodená mu hovorila, že všetko jej spôsobil obžalovaný. Poškodená mu hovorila, že obžalovaný jej vykrútil ruku, ťahal ju za ruku, nie raz ju udrel, poškodenú sotil a jej praskla kostrč.

Svedok po konfrontovaní s jeho výpoveďou z prípravného konania opravil, že vo vzťahu s poškodenou bol od augusta 2018 asi rok a pol a pokiaľ v prípravnom konaní v súvislosti s kopaním obžalovaného do dverí opisoval aj obžalovaným vyslovené vyhrážky zavraždením poškodenej a aj svedka, uviedol, že určite neklamal, ale pre odstup času si už na detaily nespomína.

Svedok tiež potvrdil, že od poškodenej má informáciu o tom, že s obžalovaným mala intímny styk aj po rozvode, pretože ona chcela všetko vrátiť späť, pričom k intímnemu styku poškodenej s obžalovaným malo dôjsť aj neskôr, keď už k poškodenej nechodil, poškodená s obžalovaným chodili s deťmi aj na kúpalisko, správali sa ako normálna rodina a poškodená sa mu chválila, že je medzi nimi dobre. Poškodená má teraz nového priateľa, pričom podľa vedomosti svedka, intímny pomer s obžalovaným mala mať poškodená vtedy, keď už bola s týmto druhým mužom, s ktorým je doteraz. Pri incidente na kuratele sa poškodená a priateľka obžalovaného správali ako dve žiarlivé ženy, nevedel povedať, ktorá z nich začala ako prvá. Podľa svedka sa mu poškodená zverila, že sa obžalovaného bojí a dodnes hovorí, že z neho má strach.

Svedkyňa F. O. (matka poškodenej) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že keď v roku 2017 jej dcéra čakala druhé dieťa, všimla si, že obžalovaný má známosť, ako tehotnú obžalovaný poškodenú trikrát zbil, čo mu povedala poškodená a aj vnučka. V novembri 2017 sa poškodenej narodila druhá dcéra, medzi ňou a obžalovaným dochádzalo ku konfliktom, obžalovaný jej ubližoval, preto sa dňa 02.12.2017 poškodená aj s deťmi prisťahovala naspäť k nim, pričom mala pery od krvi. Poškodená s deťmi u nich bývali štyri mesiace, potom bol rozvod a následne sa poškodená s deťmi vrátila späť do podnájmu. Od poškodenej a vnučky má svedkyňa vedomosť o tom, že obžalovaný pri styku s deťmi poškodenú zbil v jej byte, potom už poškodená obžalovaného do bytu nevpustila, ale k bitkám z jeho strany dochádzalo aj na ulici. Svedkyňa sama videla dvakrát, ako obžalovaný jej dcéru ublížil, pričom raz sa to stalo pri styku, keď obžalovaný poškodenú udrel, ťahal ju za vlasy a za svedkyňou dobehla vnučka, ktorá ju žiadala o pomoc. Keď vnučka začala chodiť do školy, poškodená ju počas prvých dvoch ročníkov v roku 2019 až 2020 odprevádzala do školy. Obžalovaný poškodenú prenasledoval a raz sama cez okno zaregistrovala hluk, videla, ako obžalovaný poškodenej zatarasil cestu, zabránil jej, aby išla hore, nadával jej do cigánskych kuriev, ktorá mu zobrala deti a videla, ako obžalovaný poškodenú udrel, potiahol za vlasy, svedkyňa preto na neho zakričala a zavolala políciu. Všetko sa to začalo vtedy, keď sa poškodená zoznámila s M. H., obžalovaný ich neustále sledoval, vyvolával jej, obťažoval ju vo dne aj v noci, vyhrážal sa jej cez

telefón, pričom raz cez hlasitý odposluch počula, ako sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, že zlikviduje celú jej rodinu, že im podpáli dom a to je aj nahraté.

Následne svedkyňa na otázky odpovedala, a to vo vzťahu k ňou opísanému prvému prípadu fyzického útoku na poškodenú tak, že k tomuto došlo v auguste 2018 a k druhému prípadu došlo v súvislosti s odprevádzaním do školy v roku 2019 alebo 2020. Svedkyňa vypovedala tiež o tom, že poškodenej jej hovorila o jednej udalosti z roku 2020, kedy jej obžalovaný vykrútil prst a sused ju musel brať na pohotovosť, pričom svedkyňa vtedy prišla strážiť deti a tiež vie z počutia o prípade z kurately, kedy obžalovaný poškodenú udrel a táto si zlomila kostrč. Z počutia od poškodenej svedkyňa vypovedala o tom, že keď poškodenej išla s deťmi na ihrisko alebo niekam von, obžalovaný ich sledoval, poškodenej sa aj bála chodiť do obchodu, pretože aj tam na ňu obžalovaný čakal. Svedkyňa tiež na poškodenej videla zranenia, a to najviac modriny a tiež jej poškodenej hovorila o tom, že obžalovaný sa jej zvykol vyhrážať, že nikdy nebude mať pokoj ani klud, že keď odíde on, ona odíde s ním. Obžalovaný za poškodenou chodil, búchal do dverí, dožadoval sa detí aj mimo určeného styku, pričom raz aj ona bola prítomná v byte. Podľa svedkyne sa obžalovaný o deti od 02.12.2017 do zoznámenia sa poškodenej s M. H. nezaujímal, na Vianoce v decembri 2017 bol u nich, pretože ho zavolali, potom sa o deti nezaujímal vôbec, bol za nimi jedenkrát v marci alebo v apríli 2018, kedy poškodenú zbil potom sa o deti nezaujímal a začal chodiť po deti až potom, čo sa poškodenej zoznámila s M. H. a vtedy sa začali problémy.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, kedy vypovedala, že v poslednom období takéto útoky obžalovaného na poškodenú nevidela, tieto sa odohrávali skôr vtedy, keď chodil na návštevu dcér, kedy to boli prípady na ulici a svedkyňa prišla potom k nim a vyčítala obžalovanému, ako správa, pretože videla, že kričí a ťahá dcéru za ruku, lomcuje s ňou, čo videla si 4-5-krát a tvrdila vtedy, že na vlastné oči nevidela, že by obžalovaný poškodenú udrel, ale iba to, že ju ťahal a kričal na ňu, pričom ju ťahal smerom k zemi, čo videla a 4-5 krát v období rokov 2019 až 2020.

Svedkyňa rozpory vysvetľovala tak, že prisahá, že to videla a opakovala, že vtedy, keď obžalovaný nechcel poškodenú pustiť do domu, ju aj udrel a aj ťahal k zemi, pričom na políciu sa jej to takto konkrétne nepýtali. Svedkyňa tiež potvrdila, že pred výsluchom na hlavnom pojednávaní sa oboznámila s obsahom jej výpovedí z prípravného konania, a to prostredníctvom splnomocnenca poškodenej.

Svedkyňa F. M. (družka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa zoznámila v roku 2017, pričom netrvalo dlho a poškodenej ich odhalila. Dňa 12.07.2017 jej poškodenej telefonovala a vyhrážala sa jej, denne jej potom telefonovala aj 20-30 krát niekoľko týždňov, chcela sa stretnúť, pričom k tomu stretnutiu aj došlo, kedy jej prehľadávala telefón, vyhrážala sa jej, že jej oholí hlavu, poleje ju kyselinou. V tom období sa s obžalovaným stretávala každý večer, obžalovaný sa jej sťažoval, že poškodenej doma robí cirkusy. Vyhrážky a telefonáty poškodenej pokračovali do konca roka 2018, vyhrážala sa jej likvidáciou, ako aj jej súrodenca, vyčítala jej zničenie manželstva. Od konca januára 2018 svedkyňa žije v spoločnej domácnosti s obžalovaným, pričom deň pred jeho rozvodom dňa 15.04.2018 svedkyňa telefonovala jej matka, že pred ich dom prišla poškodenej aj s jej rodičmi a vykrikujú tam, že je vietnamská kurva, ktoré jej zobrala manžela. Svedkyňa vypovedala, že po rozvode sa prvý styk obžalovaného s deťmi uskutočnil dňa 05.05.2018, obžalovaný si to nahrával, pričom poškodenej tam v kuse nadávala na ňu, jej rodinu, do obžalovaného rýpala, ktoré správanie sa poškodenej sa opakovalo pri každom styku. Od roku 2017 sa s poškodenou prvý krát stretla na kuratele, kam prišla s obžalovaným kvôli deťom, na chodbe čakali štyria – svedkyňa, obžalovaný, poškodenej a M. H.. Poškodenej jej ukazovala svoj telefón s tým, že jej obžalovaný stále vypisuje a chce ju naspäť, prstom do nej ťukala, aby si to pozrela, triasla sa, nadávala na ňu a jej rodinu, vtedy svedkyňa stratila nervy a poškodenú opľula. Poškodenej chcela na ňu vyskočiť, M. H. skočil medzi nich a poškodenej spadla na zadok, táto plakala, triasla sa, krvácala z úst, zavolala ona alebo M. H. políciu, pred ktorou poškodenej tvrdila, že ju udrel obžalovaný a polícia mu dala pokutu, hoci on stál celý čas na konci chodby. Začiatkom leta 2019 išla s obžalovaným na styk, ale zostala sedieť v aute, aby ju poškodenej nevidela, pričom tá zase robila cirkusy, vykrútila obžalovanému mobil z ruky, poškriabala ho na rukách.

Svedkyňa na otázky odpovedala, že pokiaľ obžalovaný prišiel na styk s deťmi a tento sa nerealizoval, pretože boli choré alebo nemali čas, poškodenej mu povedala, aby prišiel na druhý deň a tak sa to posúvalo. Keď obžalovaný prišiel domov potom, ako sa styk s deťmi nerealizoval, bol smutný, niekedy aj plakal. Obžalovaný pred ňou manželstvo s poškodenou hodnotil ako dobré. Podľa svedkyne sa poškodenej obžalovaného nebála, ona sa mu viackrát vyhrážala, že dosiahne, že bude zatvorený, čo uviedla viacerým osobám v Štúrove a tiež sa vyhrážala tým, že zabráni ich šťastnému životu že obžalovaný neuvidí deti.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedkyňu A. J., ktorá uviedla, že o problémoch medzi obžalovaným a poškodenou sa dozvedela až vtedy, keď sa rozišli, keďže svedkyňa býva v jednom vchode s rodičmi poškodenej, s poškodenou sa stretávali možno raz týždenne, videla ju dosť často plakať a aj si telefonovali, pričom poškodená plakala kvôli incidentom pri styku s deťmi a hovorila jej aj to, že obžalovaný ju obťažuje, že bol agresívny, kričal, búchal na dvere, ťahal ju za vlasy. Svedkyňa na poškodenej videla modriny, zalepené oko a mala tiež zlomenú kostrč. Podľa svedkyne bola poškodená v zlom psychickom stave, často sa bála agresie manžela, plakala, pričom obžalovaný sa jej mal vyhrážať, že nebude mať pokoj. Svedkyňa tiež vypovedala aj o nahrávkach, ktoré jej poškodená pustila a kde svedkyňa správanie sa obžalovaného vnímala ako vyhrážajúce. Podľa svedkyne poškodená vo väčšine prípadov aj volala políciu. Svedkyňa vysvetľovala, že s poškodenou sa nekontaktuje už asi 2 roky, ako sa utlmila táto vec, naposledy sa s ňou rozprávala asi pred dvomi týždňami, keď jej poškodená telefonovala, že sa pokračuje v tomto konaní a že sa musí dostaviť na súd, pričom jej poškodená hovorila, že zo strany obžalovaného pokračuje telefonické obťažovanie.

Svedkyňa Q. O. (sestra poškodenej) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že o problémoch medzi obžalovaným a poškodenou sa dozvedela vtedy, keď bola poškodená tehotná s druhým dieťaťom a táto jej povedala, že obžalovaný ju udrel, nebýval doma a bol na ňu agresívny. Asi dva týždne po narodení druhého dieťaťa sa poškodená presťahovala k ich matke, pričom povedala, že obžalovaný jej dal facku alebo ju udrel a ona si udrela hlavu o sedačku. Obžalovaný sa vtedy o deti nezaujímal, ani ich nenavštevoval, pričom zistila, že má priateľku. Poškodená obžalovaného mala rada, aj by mu odpustila, ale prišli tieto jeho agresívne výstupy a potom sa rozvedli. Podľa svedkyne sa obžalovanému nič nepáčilo, ani to, ako poškodená vychováva deti, ako ich oblieka, vynadal jej do cigánskych kuriev, tvrdil, že deti vychováva proti nemu, hoci istý čas predtým sa o ne vôbec nezaujímal. Obžalovaný sa tiež vyhrážal jej rodičom, že im podpáli dom a dal im aj špáradlo do zvončeka, aby stále zvonil, dvakrát napadol aj jej matku. Svedkyňa uviedla, že sa mala s obžalovaným konflikt, keď jej volala jej sestra v čase, keď bol jarmok, že jej volal obžalovaný a vyhrážal sa jej, že jej podreže krk, svedkyňa preto išla zobrať deti a poškodenej kázala ísť na políciu. Svedkyňa išla k rodičom, kde ju už pred vchodom čakala jej matka a videla obžalovaného, ako tam čaká, pristúpila k nemu, znervóznela a začala na neho kričať, čo si on nahrával a udal ju a preto musela zaplatiť pokutu. Keď poškodená išla kočíkom vonku, obžalovaný išiel okolo autom a vynadal jej, stále do nej rýpal, zvykol na ňu čakať po ceste do školy, kričal na ňu a cirkusoval. Podľa svedkyne pred dvomi rokmi v decembri bola s rodinou u rodičov, volala jej poškodená a chcela, aby sa u nej zastavili. U poškodenej boli policajti, bolo rozbité sklo na vchodových dverách, poškodená mala tvár od krvi a hovorila, že obžalovaný chcel dať staršej dcére darček, ale tá ho nechcela prijať, obžalovaný sa nahneval a rozbil vchodové dvere. Poškodená vtedy musela ísť na očné vyšetrenie až do Nítry. Podľa svedkyne sa stalo aj to, že obžalovaný prišiel po čase určenom na styk s tým, že chce vidieť deti a robil cirkus, pričom tento si stále nachádza dôvody, aby vyvolával konflikt. Svedkyňa tvrdila, že svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou nebola, poškodená mala raz vykrútený prst a tiež videla na ramenách poškodenej modriny. Podľa svedkyne poškodená správanie sa obžalovaného znášala zle skôr psychicky, bála sa večer chodiť do obchodu, že si ju obžalovaný počká, keď si po rozvoze našla priateľa, obžalovaný prenasledoval aj jeho. Vyhrážky obžalovaného voči poškodenej nepočula, dozvedela sa o nich od poškodenej a rodičov, pričom k týmto dochádzalo častejšie, niekedy aj každý týždeň. Tiež vypovedala, že k nejakému incidentu došlo na chodbe úradu práce, k nejakému soteniu a že tam bola udretá chrbtica. Svedkyňa na otázku či má vedomosť o tom, že by od rozchodu obžalovaného s poškodenou medzi nimi došlo k intímnemu styku, odpovedala, že voľačo medzi nimi bolo, ale nevie, či to bolo práve toto, len si myslí, že áno.

Svedkyňa A. G. vypovedala, že obžalovaný s poškodenou nemali počas manželstva žiadne problémy, obžalovaný začal chodiť do krčmy, našiel si priateľku a začal sa voči poškodenej správať agresívne. Keď bola poškodená tehotná, sotil ju na posteľ, táto sa odsťahovala k rodičom a odvtedy žijú oddelene. Podľa svedkyne sa obžalovaný k poškodenej správal agresívne, tento na ňu vylomil sklenené dvere, vykrútil jej prst, zobral jej telefón z tašky, matke poškodenej zobral okuliare, poškodenú prenasledoval, keď išla do školy alebo z práce. Svedkyňa sa o týchto udalostiach dozvedela od poškodenej, ktorá sa obžalovaného veľmi bála, pričom poškodená sa jej sťažovala vždy, keď sa niečo stalo, a bolo to podľa svedkyne aj každý deň. Obžalovaný zvykol poškodenej hovoriť, že keď sa dostane z väzenia, zastrelí celú rodinu a seba, pričom svedkyňa ale nevedela uviesť, či toto obžalovaný povedal do januára 2020. Svedkyňa sa podľa vlastného vyjadrenia s poškodenou aktuálne nestretáva, telefonujú si maximálne raz alebo dvakrát mesačne, pričom naposledy s poškodenou telefonovala v deň pojednávania pred pojednávacou

miestnosťou, keď poškodená zisťovala, aká je situácia, s poškodenou telefonovala aj deň pred hlavným pojednávaním, keď jej táto hovorila, aby nezabudla prísť.

Svedkyňa N. B. (matka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní odmietla vypovedať vzhľadom na svoj príbuzenský pomer s obžalovaným.

Svedok F. P. sa nevedel vyjadriť k spolužitiu medzi obžalovaným a poškodenou, táto ho iba raz požiadala, aby ju zobral na pohotovosť a potom do F. K.. Vysvetlil, že bol susedom poškodenej a robil taxikára, táto mu jedného dňa zazvonila, že obžalovaný jej silno stisol ruku a chcela, aby ju zobral na pohotovosť, ktorá je vzdialená asi 200 metrov. Svedok ju tam odviezol, ale nemali tam röntgen a preto ju zanesol do F. K. a bral ju aj domov, pričom zlomené to nemala. Svedok nebol svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, táto mu sa mu sťažovala vtedy počas jazdy na vyšetrenie a aj predtým, že sa s obžalovaným vadia. Podľa svedka to aj v tom prípade bolo celé zvláštne, keď poškodenú bral do Nových Zámkov, pretože na nej nebolo nič vidieť.

Svedkyňa N. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s poškodenou sa pozná od strednej školy, sú dobré kamarátky, navštevovala ju pred manželstvom s obžalovaným a aj po ňom, vedela o všetkom, pretože si aj veľmi často telefonovali. Podľa svedkyne mali obžalovaný a poškodená dobrý vzťah, ale obžalovaný začal užívať narkotiká, zmenil sa, poškodená ho prichytila, že chodil do krčmy, bil ju, týral, bol agresívny. Keď bola poškodená tehotná s A., obžalovaný ju sotil o rám dverí, tiež obžalovaný poškodenej vykrútil prst, skopol ju, zlomil jej chrbticu a odlomil jej aj zrkadlo na aute. Svedkyňa nebola svedkom fyzických útokov obžalovaného na poškodenú, ale verbálnych áno, keď poškodenej pri telefonickom rozhovore nadával do cigánskych kuriev a tiež ju nadávkami napádal na ulici. Svedkyňa na poškodenej videla modrý prst, keď jej ho obžalovaný vykrútil, nakoľko jej ho ukazovala a tiež aj odfotovala a poslala. Tiež uviedla, že poškodená mala prelepené oko, pričom poškodená jej povedala, že keď obžalovaný pred Vianocami vracal malú A. a poškodená zavrela dvere, obžalovaný hodil darček do dverí, okno sa rozbilo a poškodenej sa zranilo oko. Obžalovaný sa poškodenej stále vyhrážal, nadával jej, hovoril jej, že ju zabije a aj jej rodinu a nenechá ju na pokoji. Svedkyňa uviedla, že bola prítomná pri telefonáte, keď sa obžalovaný vyhrážal poškodenej, že jej nebude platiť na deti, že ju zabije, podpáli dom jej rodičov a v niektorých prípadoch jej poškodená preposlala nahrávky rozhovorov s obžalovaným. Poškodená na ňu pôsobila veľmi zlomená, bála sa chodiť na ulicu aj do obchodu, pretože obžalovaný ju stále sledoval, sledil za ňou.

Pokiaľ bola svedkyňa konfrontovaná so svojou výpoveďou z prípravného konania, kedy odlišne tvrdila, že nebola prítomná, keď sa obžalovaný poškodenej vyhrážal a nevedela ani bližšie uviesť, ako sa jej vyhrážal, vysvetľovala, že vtedy si zrejme nespomenula na to, že bola prítomná pri tom telefonickom rozhovore. Podľa vyjadrenia svedkyne s poškodenou už asi rok nie je v intenzívnom kontakte, preto že už nemajú na seba toľko času.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku prečítal výpoveď už nebohého svedka R. O. (otca poškodenej) z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že vzťah poškodenej a obžalovaného bol spočiatku dobrý, potom sa začali hádať a biť, obžalovaný začal poškodenú biť, začal drogovať a chodiť po krčmách, videl na poškodenej modré oko, a aj modriny na ruke, ktoré zranenia mala z toho, že ju obžalovaný udrel. Svedok vtedy tvrdil, že videl, ako obžalovaný poškodenú ťahal za vlasy na úrade práce. Následne bolo od pokračovania vo výsluchu svedka v prípravnom konaní upustené vzhľadom na jeho zdravotný stav.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní zápisnice o výsluchoch svedkov z prípravného konania, a to S. J., R. J., L. G., T. L. S. J. a T. G. I..

Svedok S. J. v prípravnom konaní vypovedal, že býval vo vchode, v ktorom bývala poškodená s deťmi, obžalovaný a poškodená mali medzi sebou hádky, párkrát ich počul, keď sa hádali aj pred vchodom, pričom hádky boli väčšinou okolo dieťaťa, že ho obžalovaný nemôže navštevovať, fyzické útoky nevidel žiadne, nevidel žiadne zranenia poškodenej ani mu nič neukazovala. Svedok v podstate nevedel uviesť žiadne bližšie podrobnosti o vyhrážkach obžalovaného a podľa svedka, ak sa hádajú dvaja, tak videl slovné útoky z oboch strán.

Svedkyňa T. L. S. J. v prípravnom konaní vypovedala o priebehu stretnutí obžalovaného s deťmi v ich zariadení, ktoré sa realizovali v dvoch etapách, prvá od 12.12.2019 do 19.02.2020 a druhá od 23.09.2022

do 24.03.2023. Podľa svedkyne stretnutia prebiehali bez problémov, keď matka dievčatá odovzdávala, tieto síce tvrdili, že nechcú byť s otcom, ale akonáhle sa matka vzdialila, bez problémov komunikovali s otcom a hrali sa s ním. Podľa svedkyne rodičia pred nimi spolu nekomunikovali. Počas roku 2020 zvykla poškodená udávať, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že ho potom nepustila dnu a hovorila aj to, že na ňu fyzicky zaútočil.

Svedok R. J. v prípravnom konaní nevedel uviesť žiadne konkrétne problémy vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou s tým, že nemá vedomosť o žiadnych útokoch ani incidentoch medzi nimi, nebol žiadneho takého svedkom.

Obdobne ani svedkyňa L. G. nevedela poskytnúť bližšie informácie o predmete konania, jedine to, že pokiaľ sa s poškodenou stretla, táto jej povedala, že doma je vždy cirkus.

Svedkyňa T. G. I. v prípravnom konaní vypovedala, že rodinu B. mala v evidencii v čase, keď pracovala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, pričom išlo o agendu rodičovského konfliktu. Vzhľadom na odstup času a množstvo agendy sa k podrobnostiam toho, čo sa riešilo v danej rodine, vyjadriť nevedela.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, ktorá v záveroch znaleckého posudku uviedla, že konanie obžalovaného tak, ako ho prežívala a opisuje poškodená, spôsobilo neurotizáciu jej v základe labilnej osobnosti, najmä zvýšenie iritability a úzkosti, objavenie resentimentu, zvýšenie podozrievavosti a vzťahovačnosti a na druhej strane pocity viny. Osobnosť poškodenej je simplexná, menej diferencovaná, závislá, egocentricky zameraná, emočne aj sociálne nezrelá s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere nedostatku, ako aj s celkovými sociálno-adaptačnými ťažkosťami, najmä neprispôsobivosť, robenie ťažkostí, nesúcitnosť, pričom miluje neobvyklé výstredné veci, vyhľadáva vzruch, ignoruje nebezpečenstvo pri silnej vzrušivosti, vo vzťahu k druhému pohlaviu má snahy byť rovnocenná, no v záťažových situáciách je presadzujúca sa, útočná so snahami o dominanciu. Psychické utrpenie, ktoré poškodená prežívala, je potencionálne v dôsledku jej základnej osobnostnej výbavy, najmä neochota rešpektovať realitu, domýšľavé vystupovanie s drzosťou, nekludom a neschopnosťou ovládať sa, impulzívne správanie bez uváženia možných dôsledkov, jej emócie sú nápadne premenlivé a nevypočítateľné, ľahko sa menia aj vplyvom nepatrného podnetu s tendenciou reagovať hnevom, zlosťou a neschopnosťou ovládať sa. Vo vypätých záťažových situáciách poškodená nie je schopná svoje emócie regulovať, nedokáže ich potlačiť, ani odložiť alebo obmedziť vlastné uspokojenie, prevažuje u nej koncentrácia na prítomnosť, na vlastné aktuálne pocity a potreby s tendenciou k egocentrickým úvahám, nedokáže posúdiť mieru vlastného zavinenia rôznych ťažkostí, hodnotenie ostatných je skreslené nedôverčivosťou a podozrievavosťou. Uvedené podľa znalkyne v súvislosti s jej konfliktným matrimóniom viedlo k neurotickej dekompenzácii poškodenej, pričom tento stav je prechodný a v psychológii nie je považovaný za ťažkú ujmu na zdraví. Podľa znaleckého posudku sú intelektové schopnosti poškodenej v rámci populačnej normy na dolnej hranici pásma hlbokého podpriemeru, táto má zachované percepčné a kognitívne schopnosti, ktoré jej umožňujú správne vnímať a reprodukovať vzniknuté javy vo všeobecnosti, ako aj vo vzťahu k vyšetrovanej veci, jej reprodukovanie prežitého je však poznačené a ovplyvnené negatívnym, kritickým vzťahom k obžalovanému, dlhodobo nevyriešeným matrimoniálnym konfliktom, nedoriešením stretávania sa obžalovaného s deťmi, pod vplyvom čoho reprodukuje prežívané udalosti z minulosti a jej reprodukcie sú tiež ovplyvnené aj jej základnou osobnostnou výbavou. Znaleckým posudkom neboli zistené vedomé motivačné činitele, ktoré by viedli poškodenú k vypovedaniu nepravdy, ale s poukazom na jej základnú osobnostnú výbavu ju táto predisponuje k prezentácii prežívaného tak, ako to ona vníma a s odstupom času prezentuje.

Znalkyňa PhDr. Zuzana Bieliková podala psychologický znalecký posudok aj vo vzťahu k obžalovanému, ktorý znalecký posudok súd na hlavnom pojednávaní prečítal za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku. V jeho záveroch skonštatovala, že intelekt obžalovaného je subnormný, jeho osobnosť je simplexná, infantilná, málo diferencovaná s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere nedostatku ako aj v celkových sociálno-adaptačných ťažkostiach s plochým neemočným kontaktom s okolím, pri výrazných pocitoch nedostačivosti. Vo vzťahu k druhému pohlaviu má vypestované primerané postoje, vo vonkajšom prejave je kultivovaný, no ukazujú sa ťažkosti v ovládaní základných pudov, ktoré ovplyvňujú jeho správanie, čo môže viesť k bezhlavému jednaniu s potlačením rozumovej

zložky osobnosti. Obžalovaný je málo sebavedomý, ale s vysokým nekritickým sebahodnotením, je psychosomaticky nenarušený, neagresívny, pokojný, prevažne dobre naladený, poddajný, umiernený, so sklonom k extrovertným prejavom navonok. Pri správaní sa v konfliktných situáciách sa ukazuje vysoká úroveň variability, svoje reakcie často nemá pod kontrolou, v konfliktoch je neistý, následne nespokojný s tým, ako sa správal, preto je pre svoje okolie menej vypočítateľný. V kontakte s ľuďmi preferuje konštruktívny štýl bez neprimeranej snahy ustupovať alebo sa nad mieru presadzovať, pri emočne vypätých situáciách však môže skákať z extrému do extrému, výsledkom čoho je emočná nestabilita, nezdržanlivosť a pri vystupňovaní labilita vo vzťahu k vlastnej agresivite. Obžalovaný má tendenciu sťahovať sa z kontaktu a byť opatrný pri konfliktoch, pretože si uvedomuje, že keď vybuchne, býva to intenzívne a neprimerané. Často býva presvedčený o svojej pravde, pod vplyvom emócií nie je schopný sa pozrieť na problémy z pohľadu iných, až po ventilácii agresívnej energie a ukludnení sa dokáže pozrieť na problémy z iného uhla a oľutovať výbuchy. Pre domáce prostredie (index agresivity 4 – podpriemer) je typické správanie v konfliktoch defenzívne, t.j. má tendencie z konfliktu uniknúť a prispôbiť sa tlaku okolia. V štruktúre osobnosti obžalovaného znalkyňa nezistila psychopatológiu v zmysle duševného ochorenia ani zvýšený neuroticizmus, ani zvýšenie agresivity v žiadnom priestore, ktorá nepatrí k jeho základnej osobnostnej výbave. Motivačnými faktormi konania obžalovaného voči poškodenej boli najpravdepodobnejšie snahy stretávať sa so svojimi deťmi. Znalkyňa tiež vyhodnotila vplyv doterajšieho prostredia na utváranie osobnosti obžalovaného, pričom s poukazom na úroveň jeho intelektu a osobnosti skonštatovala, že je prístupný psychoterapeutickému prístupu, pričom skonštatovala, že tento nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Vo veci bol tiež podaný znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých M. G. P., ktorú súd na hlavnom prečítal a z jeho záverov zistil, že znalkyňa vo vzťahu k osobnostnému profilu poškodenej zistila, že jej intelekt je orientačne v pásme normy, osobnosť sa javí neurotizovaná, so zníženou odolnosťou voči stresu najmä v interpersonálnom prostredí a nedostatočnými zdrojmi zvládania záťaže, celkový sebaobraz sa javí menej zrelý, neistý, sebavedomie a sebahodnota sú znížené, pričom v procese rozhodovania a riešenia problémov sa objavuje vyššia tendencia spoliehať sa na druhých v podpore a vedení. Poškodená je vo vzťahoch nezrelá, skôr podrobivá, je prítomný dostatočný záujem o obklopujúce osoby, napĺňanie osobného priestoru druhými osobami a záujem o participáciu na príjemne sytých recipročných vzťahoch, v kontakte je však prítomná rezervovanosť, ktorá je viazaná na pocity bezpečia a očakávanie – anticipáciu negatívnej reakcie, v interpersonálnych reakciách je viac konštruktívnych a defenzívnych reakcií a to i v situáciách konfrontácie. Motivácia správania poškodenej je v záťažových/konfliktných situáciách zameraná primárne na zachovanie pocitu bezpečia, do bežných medziľudských situácií sa zapája správaním, ktoré je adaptívne a v súlade s očakávaním okolia, s prejavmi vyššej opatrnosti, jej emotivita sa javí nestabilná v zmysle vyššej intenzity prežívaných emócií, vyššej miery napätia, prežívanie je významne syténé pocitmi strachu, úzkosti a smútku, emócie sú nadmerne inhibované, potláčané, s dopadom do bolestného prežívania a problémov v adaptácii. U poškodenej sa prejavujú niektoré znaky svedčiace pre prítomnosť prežitej traumy, pri ktorých možno predpokladať, že sa objavili ako následok obťažujúceho a agresívneho konania obžalovaného, ktoré vnímala a prežívala po dlhý čas ako príkorie, prítomné sú u nej prejavy depresívnych reakcií na zaťažujúce situácie, zvýraznené tendencie k úzkostným reakciám. Poškodená osobu obžalovaného vníma ako nevypočítateľnú, pričom jeho správanie voči jej osobe v minulosti viedlo u nej k rozvoju pocitov neistoty a strachu v očakávaní kontaktu s ním a teda k anticipačnej úzkosti, prežívaniu bolestných emócií i v súčasnosti, čo môže viesť k neistote, zvýšenej ostražitosťi, vyššej citlivosti na potenciálne ohrozujúce podnety a vyššej tenzii v kontakte. Aktuálny vzťah poškodenej k obžalovanému znalkyňa vyhodnotila ako vyhýbavý, v motivácii je zjavná tendencia zbaviť sa bolestne prežívanej vzťahovej záťaže a udržanie pocitu bezpečia, snahy o pomstu nezistila. Znalkyňa všeobecnú vierohodnosť považovala za zachovanú, k miernemu narušeniu tvorby úsudku z vnímaného podľa znalkyne môže dochádzať u poškodenej v situáciách komplexnej emočnej záťaže a v situáciách spojených s mužsko-ženskými vzťahmi, čo však môže byť dôsledkom prežitých udalostí a prítomnej anticipačnej úzkosti v očakávaní negatívnej interakcie. U poškodenej znalkyňa nezistila znaky fabulácie ani konfabulácie, ani tendencie k fantazijnému spracovaniu skutočností, nepravdivému dopĺňaniu informácií, k vedomému klamstvu a vedome účelovému spracovávaní údajov, jej špecifickú vierohodnosť možno považovať za zachovanú.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul za znalecký ústav - Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o. povereného znalca PhDr. Roberta Máthého, PhD. ktorý zotrval na písomnom znaleckom posudku znaleckého ústavu, ktorý z jeho záveroch uviedol, že konanie obžalovaného

nevyvolalo žiadne zmeny osobnosti poškodenej, vyvolalo u nej reaktívne podmienené prežívanie úzkosti, vnútorného napätia, ustaranosti a obáv, ktoré však neprežívala pasívne, ale aktívnym odporom voči jeho správaniu a aj dožadovaním sa pomoci zo strany polície. V dôsledku konania obžalovaného nedošlo k závažnému ohrozeniu duševného zdravia poškodenej, prežívanie úzkosti, vnútorného napätia, ustaranosti a obáv predstavuje určitú ľahkú formu psychického utrpenia, pričom v dôsledku konania obžalovaného u poškodenej nevznikol následok, ktorý možno považovať za ťažkú ujmu na zdraví. Podľa znaleckého posudku je poškodená v stave celkovej nepohody s prežívaním zvýšeného vnútorného napätia, úzkosti, ustaranosti a nadmerných obáv, ktorý stav súvisí s jej rolou poškodenej v aktuálnom trestnom konaní. Podľa znaleckého posudku sú intelektové schopnosti poškodenej v pásme priemeru, jej osobnosť je zúžená, s plytkým citovým životom, s náladovosťou a s vyššou mierou orientácie na vlastnú osobu, na vlastné záujmy, poškodená trpí pocitmi menejcennosti, ktoré kompenzuje rznymi, nekompromisnými prejavmi so snahou presadiť sa, je nezrelá s potrebou neodkladného uspokojenia aktuálnych potrieb, pričom sa môže prejavovať menej adaptívnym, aj nevhodným spôsobom v rozpore so zaužívanými zvyklosťami či pravidlami. Poškodená je vo zvýšenej miere dráždivá, citlivá na kritiku, vo zvýšenej miere zameraná na svoje negatívne zážitky a možné životné zlyhania, záťažové situácie ťažko zvláda, jej reakcie na ne sú spravidla príliš osobné a menej adekvátne. Podľa znaleckého posudku je poškodená vo všeobecnosti schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať vzniknuté javy a vonkajšie podnety, je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktoré prežila vo vzťahu k vyšetrovanej veci, má ale sklon ku skresľovaniu vnímaných skutočností v zmysle snahy pôsobiť na svoje okolie pozitívnym dojmom, t.j. nehlási sa k takému správaniu, ktoré by ju vrhalo do nepriaznivého svetla a tak vlastne tají svoje negatíva, resp. na vedomej úrovni sa neprejavuje otvorene takou, akou v skutočnosti je. Poškodená dianie, ktoré sa jej týka, intenzívne svojsky citlivo prežíva, pričom neberie do úvahy názory iných ani objektívnu stránku veci, má tiež sklon opisovať svoje zážitky v preexponovanej podobe, čo znamená, že má sklon dramatizovať zažitú udalosť, resp. opisovať ich vo zvýraznenej podobe. V konečnom dôsledku tak možno konštatovať, že jej špecifická vierohodnosť, t.j. vierohodnosť jej výpovedi vo vzťahu k vyšetrovanej veci nie je v plne miere zachovaná, pravdepodobne najmä čo sa týka intenzity a častosti agresívnych prejavov obžalovaného voči nej a tiež možného vlastného podielu na vyvolaní jeho agresívneho správania. Podľa znaleckého posudku poškodená nie je sugestibilná a manipulovateľná, pričom osobnosť a správanie poškodenej zo psychologického hľadiska mohli prispieť k popisovanému správaniu obžalovaného, v prípade poškodenej a obžalovaného išlo o vzájomne konfliktogénne správanie, pričom iniciátorom konfliktov mohli byť v približne rovnakej miere obaja partneri, čo sa však v priebehu ich vzťahu mohlo situačne meniť a v ich konfliktových stretoch s najväčšou pravdepodobnosťou dominoval obžalovaný. V priebehu vyšetrenia neboli u poškodenej zistené dôvody na skúmanie jej duševného stavu psychiatrom.

Znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že v znaleckom posudku uvedená ľahká forma psychického utrpenia u poškodenej predstavuje dôsledok jej dlhodobého konfliktného a problematického vzťahu s obžalovaným, nedá sa časovo vymedziť, kedy toto vzniklo, ale v čase znaleckého vyšetrenia sa u poškodenej objavili tie charakteristické príznaky, ktoré opísali v znaleckom posudku. Tieto ale nedosiahli ťažkú formu v zmysle závažného poškodenia jej duševného zdravia, tieto nedosahovali intenzitu poruchy v zmysle medzinárodnej klasifikácie chorôb, ktoré by si vyžadovali psychologickú liečbu, psychoterapeutickú intervenciu alebo psychofarmakologickú liečbu psychiatrom a poškodená v tejto súvislosti odbornú pomoc ani nevyhľadala. Na otázku, či u poškodenej došlo vôbec k nejakému ohrozeniu jej duševného zdravia znalec odpovedal, že došlo k „vykoľajeniu“ jej duševného stavu, k porušeniu jej duševnej rovnováhy, k prežívaniu určitého diskomfortu. Tiež znalec uviedol, že tie príznaky, ktoré u poškodenej zistili pri znaleckom vyšetrení, sú nadstavbou k základnej výbave jej osobnosti, táto je citlivou, nezrelou osobnosťou, u ktorej v situáciách, ktoré pre ňu predstavujú záťaž, možno očakávať takéto príznaky, prejavy diskomfortu. Znalec upresnil, že znaleckým posudkom opísaný zistený stav poškodenej súvisí aj s jej rolou poškodenej v trestnom konaní, nie je možné presne oddeliť, ktoré príčiny tento jej stav viac alebo menej vyvolávajú, ale obe môžu mať vplyv na jej duševný stav, čo súčasne súvisí s tým záverom znaleckého posudku, že poškodená zvýrazňuje negatívne zážitky zo svojho života s obžalovaným, preexponovane podáva opis niektorých udalostí. Podľa znalca bol duševný stav poškodenej ovplyvnený multifaktoriálne, a to jednak konfliktnými situáciami s obžalovaným, v ktorých už len z dôvodu rozdielnosti pohlaví mohol dominovať práve obžalovaný, na druhej strane sama poškodená sa mohla podieľať na vyvolaní týchto konfliktných situácií, ktorým sa ale aktívne bránila, čo zase mohlo vystupňovať verbálne alebo aj fyzické prejavy agresie obžalovaného. Istú rolu v tomto zmysle mohla zohrať aj skutočnosť, že obžalovaný si našiel inú partnerku, čo mohlo viesť k snahe poškodenej docieľiť určité zadosťučinenie v podobe vykreslenia obžalovaného v horšom svetle

zdôrazňovaním opisu jeho negatívnych prejavov. Podľa znalca na duševné rozpoloženie poškodenej v čase skutku pod bodom 1 obžaloby určite mala vplyv situácia, keď ku konfliktom medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo, preto, že obžalovaný odchádzal z domácnosti, nechával ju doma s deťmi samú, mala podozrenie na mimomanželskú známosť obžalovaného a snažila sa mu zabrániť v odchode z domu, keďže podľa znalca je to situácia, ktorá vplyva na duševné zdravie jednotlivca, každá žena takúto situáciu citlivo vníma, môžu byť u nej vyvolané pocity sklamaní, straty dôvery k partnerovi, ale ani v tomto prípade nedosiahli intenzitu, aby poškodená vyhľadala odbornú pomoc. Zo strany poškodenej išlo o ambivalentný vzťah k obžalovanému, keď sa striedali obdobia nešťastia, nenávisť, potreby ublížiť tomu druhému s pocitmi príťažlivosti, pozitívnymi pocitmi k doterajšiemu partnerovi, či už len preto, že spolu prežil určitý spoločný čas a majú spolu deti. Poškodená sa sama vyjadřila, že nemá záujem na tom, aby obžalovaného zavreli, ale môže mať snahu dosiahnuť zadostučinenie za to, čo jej mal spôsobiť, resp. spôsobil. Podľa znalca je poškodená typom, ktorý viac emocionálne reaguje na dianie vo svojom okolí, má sklony vytvárať si o tom silne emocionálne ovplyvnené závery, ktoré sú svojské a nemusia zodpovedať objektívnemu daniu. Podľa znalca v znaleckom posudku sa vysporiadali aj s oboma predchádzajúcimi vo veci podanými znaleckými posudkami, a to s konštatovaním, že v znaleckom posudku M. P. sú v menšej miere vyzdvihnuté negatívne charakteristiky osobnosti poškodenej a naopak, tieto sú viac akcentované v znaleckom posudku M. B., obe znalkyne však zhodne dospeli k záveru, že nedošlo k závažnému poškodeniu duševného zdravia poškodenej.

Z prečítaného písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgie T. P. C. súd zistil, že tento dospel k záveru, že poškodená dňa 24.01.2020 utrpela zlomeninu kostrče bez posunu kostných úlomkov, a to pádom dozadu na sedáciu časť tela po sošení, pričom došlo k nárazu kostrče na tvrdú podlahu a násilie tupého charakteru pri páde bolo malej intenzity. Znalec vysvetlil, že kostrč je uložená povrchovo, tesne pod kožou v sedacej oblasti a na jej zlomenie stačí minimálne násilie pri páde. Znalec zistené zranenie poškodenej vyhodnotil ako ľahké, ktoré si vyžaduje telesné šetrenie užívanie liekov od bolesti 7 až 10 dní a primeraná doba práceneschopnosti je 12 až 14 dní. Zranenie je spojené s bolesťou v oblasti kostrče pri sedení po dobu asi 10 - 14 dní, z iných dôvodov poškodená v obvyklom spôsobe života obmedzená nebola a vzhľadom na intenzitu útoku a jeho smer nehrozilo poškodenej spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a ani iné život ohrozujúce zranenia.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj textové správy, ktoré poškodená dňa 02.01.2018 posielala svedkyni F. M. a v ktorých jej na jednej strane vyčíta, že si začala s jej manželom a otcom ich spoločných detí, súčasne je obsahom týchto správ množstvo česť a dôstojnosť znevažujúcich výrazov, ktoré poškodená adresuje svedkyni, tiež aj istá forma vyhrážok a dokonca aj informácia, že poškodená tieto správy súčasne zverejňuje na internete.

Poškodená v prípravnom konaní predložila zvukové nahrávky s obsahom telefonátov s obžalovaným, ktoré si sama zaznamenala, pričom súd tieto zvukové nahrávky oboznámil na hlavnom pojednávaní ich prehratím na technickom zariadení súdu tak, aby mal možnosť pozorovať nielen obsah rozhovoru oboch účastníkov, ale aj ich správanie pri ňom, predovšetkým tón hlasu, reakcie a ostatné významné faktory. Takto súd zistil, že v týchto nahrávkach sú zachytené hádky poškodenej a obžalovaného ohľadne styku s ich maloletými deťmi, volajúcim je obžalovaný, ktorý v telefonátoch opakovane voči poškodenej použil rôzne urážky, vystríhal ju pred tým, aby zložila telefón, žiadal do nej, aby sa vzdala výživného na deti, ale tiež poškodenej adresoval rôzne vyhrážky: „Chytím ťa F., zlomím ťa na takej časti tela, kde si najhrubšia, nezaujímam ma, keď ma zatvorí hoc aj na roky“, „Ubijem ťa aj spolu s tvojou mamou a dokopy celú rodinu“, „Takú ti dám na súde, že to zo seba nezmyješ“, „Je lepšie, keď pôjdete celá rodina, všetci okolo teba, bude lepšie, keď pôjdete, lebo ak ma raz poriadne naserieš, ale tak naserieš, že spravím tú hlúposť. Vieš to veľmi dobre. Ale nespravím to, lebo ja ti z väzenia nebudem platiť“, „Ty si ešte nedostala bitku. Facku čo si raz dostala, ešte nebolo nič“, „Veľký problém bude z toho. Nieže sa báť budeš, skončujem s tebou F.. Ja ťa chytím, keď toto budeš robiť a potom naozaj..... a pôjdem do väzenia, nie na 5 rokov!“, „To chceš dosiahnuť? To chceš dosiahnuť Nataša? Keď raz pretečie pohár a potom sa nebudem vedieť kontrolovať, to chceš dosiahnuť. Tak potom celá rodina nech ide, počnúc od Q. L. M. U. R. H. C....“, „Keď pôjdem do väzenia, ale nepôjdem, lebo potom zabijem seba“, „Keď toto chceš dosiahnuť, kľudne ma naďalej udávaj“, „Podpálím ti byt, keď tam budeš, keď toto mi budeš robiť!“, „Podpálím ťa spolu s autom“, „Nikdy v živote nebudeš mať kľud. Nebudeš mať kľud celý život odo mňa. Uvidíš!“ Obžalovaný v telefonických rozhovoroch opakovane poškodenej hrozí, že ak jej zloží telefón, bude jej vyzváňať, počas telefonátov kričí. Poškodená vo väčšine prípadov reaguje kľudným hlasom, žiada obžalovaného, aby prestal, niekedy sa ale aj smeje, prípadne obžalovaného provokuje, napr. keď sa

obžalovaný poškodenej vyhráza, že ju dnes chytí a uvidí, tak poškodenej ho provokuje otázkami: „Čo bude, čo bude, keď ma chytíš, čo urobíš?“.

V prípravnom konaní aj obžalovaný predložil nahrávky, a to zo svojich stretnutí s deťmi v prítomnosti poškodenej, ktoré súd na hlavnom pojednávaní rovnako prehral na technickom zariadení súdu. Zistil z nich, že poškodenej aj pri realizácii styku obžalovaného s deťmi rieši svoj vzťah s obžalovaným, miestami provokačne naráža na nový partnerský vzťah obžalovaného s poškodenej, vytyka mu rozpad ich rodiny, dokonca vyzýva dcéru, aby obžalovanému povedala, aký hanlivý výraz vo vzťahu k nim použil príbuzný priateľky otca, tiež pred dcérou opakovane rieši to, ako ju obžalovaný zbil, zapája dcéru do tohto rozhovoru o problémoch jej rodičov. Obžalovaný sa pritom opakovane pýta, prečo musí tieto záležitosti riešiť pred dcérou, vyzýva ju, aby prestala s tým, že prišiel za deťmi, poškodenej ale neprestáva a prakticky počas celej doby stretnutia rieši ich vzájomný vzťah a dôvody jeho skončenia. Poškodenej tiež miestami kladie obžalovanému provokačne otázky: Čo urobíš? Zbiješ ma?“

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 12P/1/2018 z 16.04.2018 mal súd preukázané, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo právoplatne rozvedené dňa 23.04.2018, maloleté deti Q. a A. boli zverené do osobnej starostlivosti matky, obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 100,- a 90,- Eur mesačne a súčasne bol upravený aj styk maloletých detí s obžalovaným na obdobie od troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku v prítomnosti matky a následne bez jej prítomnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy, z ktorých zistil, že na Okresnom súde Nové Zámky následne prebiehali aj ďalšie konania ohľadne zmeny úpravy styku obžalovaného s maloletými deťmi, pričom na základe odporúčania na vykonávanie opatrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky sa styk obžalovaného s deťmi realizoval aj v súčinnosti s Centrom pre deti a rodiny Štúrovo, a to v období od 12.12.2019 do 19.02.2020 a následne aj prostredníctvom občianskeho združenia Tenenet. Pribeh opatrení orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately dokumentujú správy tohto orgánu, úradné záznamy.

Z úradného záznamu Mestskej polície Štúrovo súd zistil, že dňa 08.11.2019 v čase o 14.41. hod. hliadka mestskej polície riešila oznámenie poškodenej, ktorá ich kontaktovala preto, že obžalovaný sa dobíja do jej bytu, pričom po príchode na miesto hliadka zistila, že pred bytom poškodenej stál obžalovaný, ktorý kopal na dvere jej bytu a dožadoval sa súdne upraveného styku s mladšou dcérou. Poškodenej vtedy dôvodila, že dieťa je choré, čo preukázala lekárskeho potvrdením a následne poškodenej na žiadosť obžalovaného v prítomnosti hliadky umožnila obžalovanému pár minút vidieť a objasniť dcéru.

Z úradného záznamu Mestskej polície Štúrovo z 24.11.2019 mal súd preukázané, že hliadka mestskej polície v tento deň v čase o 16.45. hod preverovala oznámenie M. H., podľa ktorého bývalý manžel jeho priateľky – poškodenej, stojí vonku pred vchodom bytového domu a neustále zvoní zvončekom alebo telefónom prezvára poškodenej. Po príchode hliadky na miesto sa obžalovaný na tomto nenachádzal, ale počas prítomnosti hliadky poškodenej neustále zvonil telefón, táto im ukazovala, že jej volá bývalý manžel. Oznámenie nikto podať nechcel.

OO PZ Štúrovo predložilo záznamy zo služieb hliadok OO PZ Štúrovo za obdobie od júla 2017 do 01.12.2017, od mája 2018 do 31.12.2018, od 01.01.2019 do 31.12.2019 a za obdobie roka 2020, v ktorých prípadoch boli hliadky vysielané na preverovanie oznámení poškodenej na obžalovaného. Z uvedených záznamov vyplýva, že:

- dňa 05.05.2018 v čase o 15.30. hod hliadka preverovala oznámenie poškodenej na obžalovaného, ktorý jej povedal, že ju udrie, bolo prijaté oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. a evidované pod číslom ORPZ-NZ-OPP4-P-152/2018,
- dňa 09.09.2018 v čase o 12.52. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého obžalovaný chcel vidieť deti mimo súdom určeného času, obžalovaný bol poučený a vec bola vyriešená s tým, že nejde o protiprávne konanie,
- dňa 22.09.2018 v čase o 10.29. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého obžalovaný stojí pred dverami a vyhráza sa jej, tento chcel vidieť deti, poškodenej ho nepustila a obžalovaný jej vynadal nadávkou „cigánska kurva“. Vec bola riešená ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu pod sp.zn. ORPZ-OPP4-P-371/2018,

- dňa 26.09.2018 v čase o 16.20. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej proti obžalovanému ohľadne styku s deťmi s výsledkom, že nebolo zistené protiprávne konanie,
- dňa 28.09.2018 v čase o 19.40. hod. hliadka preverovala oznámenie obžalovaného smerujúce proti rodičom poškodenej z dôvodu vyhrážania sa mu z ich strany,
- dňa 01.12.2018 o 14.35. hod hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého sa mal obžalovaný voči nej hrubo správať počas návštevy ich spoločných detí, vec bola riešená pod sp.zn. ORPZ-NZ-OPP4-462/2018,
- dňa 01.05.2019 o 16.30. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého obžalovaný chce vidieť dcéru, ale táto sa s ním nechce stretnúť, na mieste bola spísaná zápisnica o podaní vysvetlenia poškodenou,
- dňa 12.10.2019 v čase od 13.33. hod. do 14.44. hod hliadka preverovala oznámenie poškodenej o menších nezhodách s obžalovaným ohľadom výchovy detí, do príchodu hliadky sa ale medzi sebou dohodli, obžalovaný sa na mieste už nenachádzal a protiprávne konanie zistené nebolo,
- dňa 16.10.2019 v čase o 16.17. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého sa mladšia dcéra nechce stretnúť so svojim otcom, protiprávne konanie zistené nebolo,
- dňa 17.11.2019 v čase o 10.39. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého si obžalovaný prišiel pre deti, na ktoré má podľa súdneho rozhodnutia nárok, ale deti s ním nechcú ísť, obžalovaný oznámenie podať nechcel,
- dňa 11.12.2019 v čase o 18.34. hod. hliadka preverovala oznámenie poškodenej, podľa ktorého obžalovaný zvoní pre vchode, chce vidieť deti, avšak v súdnom rozhodnutí mal určený iný čas, protiprávne konanie zistené nebolo,
- dňa 19.12.2019 v čase medzi 17.19. – 18.27. hod hliadka preverovala oznámenie poškodenej, že obžalovaný jej vyzvára na zvonček pri vchode, na mieste uviedla, že jej párkrát zazvonil na zvonček, a chcel sa s ňou rozprávať, protiprávne konanie zistené nebolo.

Z lekárskeho správy z ošetrenia poškodenej mal súd preukázané, že táto bola dňa 24.01.2020 v čase o 17.52. hod. ošetrená najskôr všeobecným lekárom T. N. O. v C., ktorému uviedla, že doobeda ju napadol bývalý manžel, udrel ju do tváre, spadla na zadok a odvtedy má bolesti v oblasti krížovej kosti, následne bola dňa 27.01.2020 vyšetrená chirurgom MUDr. Ladislavom Polomom so záverom – zlomenina kostrče, následne poškodená absolvovala aj neurologické vyšetrenie dňa 29.01.2020. Pri kontrole dňa 05.02.2020 bola zlomenina kostrče konsolidovaná a neurologické príznaky neboli prítomné.

Súčasťou spisu je aj lekárska správa o vyšetrení obžalovaného dňa 10.10.2018, pri ktorom uviedol, že ho napadla poškodená a poškriabala ho na pravom predlaktí, pričom lekárske vyšetrením bolo zistené povrchové poranenie na pravom predlaktí.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že dňa 24.01.2020 v čase medzi 10.48. hod. a 11.20. hod. hliadka OO PZ Nové Zámky preverovala oznámenie poškodenej voči obžalovanému s tým, že tento ju v budove ÚPSVaR Nové Zámky sotil do oblasti hrudníka, nespôsobil jej žiadne zranenia a poškodená sa ani nežiadala na lekárske vyšetrenie. Vec bola vybavená uložením blokovej pokuty obžalovanému za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. vo výške 30,- Eur blokom číslo J0315771-73.

Proti tomuto rozhodnutiu u uložení blokovej pokuty bol podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. Pd/41/20/4404 z 03.04.2020, ktorému bolo rozhodnutím riaditeľa OO PZ Nové Zámky sp.zn. ORPZ-NZ-OPP3-166-2020 z 05.05.2020, právoplatným dňa 24.06.2020, vyhovené a protestom napadnuté rozhodnutie policajta bolo zrušené.

Rozkazom Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-450/19-4, OU-NZ-OVVS-2019/013270 z 15.07.2019, právoplatným dňa 13.08.2019, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.06.2019 v čase okolo o 16.20. hod. v meste C. pred vchodom bytového domu nachádzajúcom sa na adrese G. C. E. XXX/XX na verejnom priestranstve fyzicky napadol oznamovateľku F. B. a to takým spôsobom, že menovanej chytil malíček (V. prst) na ľavej ruke, pričom jej uvedený malíček vykrútil, čím jej spôsobil zranenie: modrinu, opuch chrčba ľavej ruky s bolestivosťou vyžadujúce si následné lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti s dobou liečenia 5 – 7 dní za čo bola obžalovanému uložená pokuta 30,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu bol podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. Pd/49/22/4404 z 04.04.2022, ktorému bolo rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-OVVS-2022/011654-007 z 29.04.2022, právoplatným dňa 23.05.2022, vyhovené a protestom napadnuté rozhodnutie bolo zrušené.

Z na vec sa vzťahujúceho priestupkového spisu, ktorý tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu v tejto veci, vyplýva, že jeho obsahom je spis, tvorený spisom OO PZ Štúrovo z objasňovania tohto skutku ako priestupku.

V tomto spise sa nachádza lekárska správa z ošetrenia poškodenej, ktorému sa podrobila dňa 23.06.2019, kedy uviedla, že bývalý manžel jej vykrútil ľavú ruku, s konštatovaním bolestivosti a opuchu chrbta ľavej ruky, opuch a bolestivosť V. prsta ľavej ruky s nemožnosťou ho ohnúť a s dobou liečenia 5 až 7 dní.

Podľa oznámenia poškodenej vtedy k tomuto zraneniu došlo tak, že bola s obžalovaným dohodnutá na tom, že príde pozrieť deti, tento prišiel pred dom, pretože boli vonku, ale staršia dcéra začala plakať, potom aj mladšia a preto povedala obžalovanému, že ide s deťmi hore. Obžalovaný podľa nej reagoval tak, že chytil kočík a nechcel, aby ho poškodená zatlačila do vchodu, poškodená mu povedala, aby kočík pustil a obžalovaný reagoval tak, že jej silno chytil malíček ľavej ruky a vykrútil jej ho. Poškodená začala kričať, že ju to bolí, obžalovaný ju pustil a poškodená vošla do výťahu

Obžalovaný vtedy konflikt vysvetľoval v priestupkovom konaní tak, že chytil kočík, pretože chcel dať menšej dcére pusku, ale poškodená už tlačila kočík do vchodu, pričom robila scény tým, že vykrikovala.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-266/19-4, AP-267/19-4, AP-268/19-4, OU-NZ-OVVS-2019/009018, OU-NZ-OVVS-2019/009019, OU-NZ-OVVS-2019/009020 z 01.07.2019, právoplatným dňa 30.07.2019, bol v bode I. obžalovaný A. B. uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.12.2018 v čase okolo 12.56. hod. v meste C. v budove Okresného úradu Nové Zámky – pracovisko C. F. L. G. C. XX na prízemí fyzicky napadol oznamovateľku F. B. a to tak, že ju udrel čelom do oblasti hlavy do ľavého obočia, čím jej zranenia, ktoré by si vyžadovali následné lekárske ošetrenie, nespôsobil,

za čo bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 20,- Eur.

Súčasne bolo v bode II rozhodnutia zastavené konanie o priestupku, z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo nebolo obvinenému z priestupkov preukázané, pričom toto bolo vedené proti obžalovanému ako pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu pre ďalšie dva skutky – a to jednak pre skutok z 16.03.2019 (proti poškodenému R. J.) a jednak pre skutok na tom skutkom základe, že

- dňa 13.12.2018 v čase okolo 07.30. hod. v meste C. na ceste oznamovateľky F. B. so svojou dcérou do školy, potom ako jej dcéra odmietla s ním komunikovať mal kričať, že prečo vychováva dieťa proti nemu, následne toho istého dňa v čase približne o 08.00. hod. v meste C. pred bytovým domom nachádzajúcim sa na adrese G. C. XXX/XX opakovane kričať a arogantne sa správať k nej, mal kričať, že prečo vychováva dieťa proti nemu a mal sa jej vyhrážať, že on bude vychovávať deti, avšak fyzického ublíženia sa nedopustil.

Proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu v bode I., bol podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. Pd/31/20/4404 z 24.03.2020, ktorému bolo rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-OVVS-2020/009095 z 21.05.2020, právoplatným dňa 25.08.2020 vyhovené a protestom napadnutá časť rozhodnutia bola zrušená.

Súdu sa nepodarilo zabezpečiť priestupkový spis Okresného úradu Nové Zámky, vzťahujúci na skutok zo dňa 11.12.2018, ktorého súčasťou mal byť aj kamerový záznam z priestorov Okresného úradu Nové Zámky, a to z dôvodu jeho skartácie.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu síce je v kópii spisový materiál OO PZ Štúrovo zo štádia objasňovania tohto skutku ako priestupku, v ktorom sa nachádza aj prepis tohto obrazového záznamu, avšak samotný obrazový záznam sa v ňom nenachádza. OO PZ Štúrovo tiež súdu oznámilo, že originál priestupkového spisu už k dispozícii nemá.

Z prepisu tohto kamerového záznamu vyplýva, že obžalovaný pritom ako išiel vedľa poškodenej túto hlavou „drgol“ do hlavy poškodenej, naproti tomu z odôvodnenia pôvodného rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že malo ísť o cielený útok hlavou obžalovaného na poškodenú.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj priestupkový spis zo štádia objasňovania skutku zo dňa 13.12.2018 ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-30/19-4, AP-31/19-4, OU-NZ-OVVS-2019/002902, OU-NZ-OVVS-2019/002904 z 28.02.2019, právoplatným dňa 28.03.2019, bolo zastavené konanie o priestupkoch proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb. a proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb., ktorých sa mal dopustiť obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že

- mal v časovom rozmedzí od dňa 30.11.2018 v čase asi od 16.30. hod. do dňa 02.12.2018 v čase asi do 19.30. hod. v meste Štúrovo na ulici Sv. C. na verejnom priestranstve poškodiť bývalej manželke – poškodenej F. B. odstavené osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna s ev. č. F., konkrétne spätné zrkadlo, čím je mal spôsobiť majetkovú škodu podľa jej odhadu vo výške 200,- Eur, a

- mal dňa 01.12.2018 v čase asi o 14.00. hod. v meste C. pred bytovým domom nachádzajúcim sa na adrese G. C. E. XXX/XX na verejnom priestranstve kričať a hrubo sa správať voči jeho bývalej manželke – poškodenej F. B. pred spoločnými deťmi, z uvedeného dôvodu deti mali dostať strach, a to z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo obvinenému z priestupkov preukázané. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj spis OO PZ Štúrovo z objasňovania skutku zo dňa 01.12.2018 ako priestupku.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-649/18-4, OU-NZ-OVVS-2018/017831 z 17.12.2018, právoplatným dňa 17.01.2019, bolo zastavené konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal dopustiť obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že

- mal dňa 03.10.2018 v čase o 16.20. hod. v meste C. v bytovom dome nachádzajúcom sa na adrese G. C. E. XXX/XX na chodbe fyzicky napadnúť oznamovateľku F. B. tak, že ju silno chytil na ľavom ramene a spôsobil jej zranenie modrinu – hematóm vo veľkosti 1x1 cm, ktoré vyžadovalo následné lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti, a to z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Citované rozhodnutie správneho orgánu o zastavení priestupkového konania bolo z podnetu poškodenej preskúmané aj prokurátorom Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorý jej podnet v tejto veci odložil. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj priestupkový spis OO PZ Štúrovo vzťahujúci sa na objasňovanie skutku ako priestupku aj s lekárskou správou z ošetrenia poškodenej.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-579/18-4, OU-NZ-OVVS-2018/016374 z 23.11.2018, právoplatným dňa 27.12.2018, bolo zastavené konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal dopustiť obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že

- mal dňa 22.09.2018 v čase o 10.30. hod. verbálne oplzlými slovami napadnúť svoju bývalú manželku – navrhovateľku F. B., konkrétne jej mal povedať v maďarskom jazyku že „Te cigány kurva“, (ty cigánska kurva), čím jej ublížil na cti, lebo ju urazil,

a to z dôvodu, že navrhovateľka F. B. na výzvu správneho orgánu zo dňa 23.10.2018, ktorá jej bola doručená dňa 31.10.2018 v určenej lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, neodstránila nedostatky svojho podania, a to kde sa mal priestupok spáchať a bola o možnosti zastavenia konania poučená.

Proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu bol podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. Pd/29/20/4404 z 24.03.2020, ktorému bolo rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-OVVS-200/008866-013 z 22.04.2020, právoplatným dňa 20.05.2020 vyhovené a protestom napadnuté rozhodnutie bolo zrušené.

V ďalšom priebehu priestupkového konania bolo toto rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-OVVS-2020/008866-022 z 07.07.2020 a v spojitosti s rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. OU-NR-OOP1-2020/033482 z 24.09.2020, právoplatne zastavené z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-297/18-4, OU-NZ-OVVS-2018/010074 z 18.07.2018, právoplatným dňa 16.08.2018, bolo zastavené konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal dopustiť obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že

- mal dňa 05.05.2018 v čase asi o 12.15. hod. v meste Štúrovo v byte v bytovom dome nachádzajúcom sa na adrese G. C. E. XXX/XX pri návšteve detí pri nasledujúcej hádke sa vyhrážať svojej bývalej manželke - oznamovateľke F. B. slovami v maďarskom jazyku „Prijebem Ti!“

a to z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Citované rozhodnutie správneho orgánu o zastavení priestupkového konania bolo z podnetu poškodenej preskúmané aj prokurátorom Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorý jej podnet v tejto veci odložil.

Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo AP-198/19-4, OU-NZ-OVVS-2019/007176 z 15.05.2019, právoplatným dňa 10.06.2019, bolo zastavené konanie o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno e), písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb, ktorých sa mal dopustiť obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že
- mal koncom mesiaca december roku 2017 v nočnej dobe v presne nezistenom čase v meste C. v byte nachádzajúcom sa na adrese Sv. C. E. XXX/XX vtedy ešte jeho manželke – oznamovateľke F. B. po prijatí telefonického hovoru do telefónu jej povedať: „že ju zaživa zakope, že príde a podpáli jej auto“ a
- mal dňa 27.10.2018 v popoludňajších hodinách v presne nezistenom čase v meste C. pri návšteve spoločných detí pred bytovým domom nachádzajúcom sa na adrese G. C. E. XXX/XX na verejnom priestranstve už bývalej manželke - oznamovateľke povedať: „že ju zaživa zakope a vtedy sa jej bude vedieť zbaviť“, ktoré slová v oznamovateľke vzbudili obavu o jej život a zdravie
a to z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 15C/1/2024 z 10.01.2024, právoplatným dňa 11.03.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 15Co/20/2024 z 21.02.2024, bolo na návrh poškodenej obžalovanému neodkladným opatrením uložené, aby nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami poškodenú, s výnimkou posledného dňa v mesiaci na nevyhnutnú dobu výlučne na účelom informovania o stave spoločných detí, tiež mu bolo uložené, aby sa nepribližoval k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a aby sa úplne zdržal úmyselného vyhľadávania príležitostí verbálneho ako aj neverbálneho kontaktu s poškodenou, a to s výnimkou priestorov úradnej budovy súdu, na ktorom prebieha spoločné alebo iné konanie a tiež budovy iného štátneho orgánu, na ktorom prebieha konanie, v ktorom títo sú stranami alebo účastníkmi konania.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na časti spisových materiálov z priestupkových konaní, týkajúcich sa objasňovania a prejednávania aj ďalších skutkov obžalovaného ako priestupkov, ktoré sa mali stať mimo prokurátorom žalovaného obdobia, tiež skutkov obžalovaného, ktoré mal spáchať na majetku poškodenej, ale aj vo vzťahu k iným osobám a tiež aj skutkov, ktoré ako priestupky oznamoval obžalovaný ako spáchané voči jeho osobe.

Vyššie opísaným na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré umožňujú súdu pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne iba z časti. Súd síce na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutky, pre ktoré prokurátor podal na obžalovaného obžalobu v prejednávanej veci, sa ako udalosti vo vonkajšom svete stali (aj keď možno čiastočne aj za iných skutkových okolností, ale za zachovania totožnosti skutkov), týchto sa aj dopustil obžalovaný, avšak tieto nie sú žalovanými zločinmi týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ale z časti sú inými, miernejšie trestnými trestnými činmi, a to v prípade jedného fyzického a dvoch verbálnych útokov obžalovaného na poškodenú a v ostatnej časti nie sú trestnými činmi.

Súd uveril poškodenej, že k uvedeným útokom obžalovaného voči jej osobe došlo, keďže jej výpoveď je potvrdená aj inými dôkazmi, a to predovšetkým výpoveďami vo veci vypočutých svedkov, ktorí mali či už priamo alebo sprostredkovane od poškodenej informácie o jej konfliktnom vzťahu s obžalovaným, tiež listinnými dôkazmi, a to aj lekáorskými správami z ošetrenia poškodenej po niektorých z fyzických útokov obžalovaného voči jej osobe, zvukovými záznamami, predložených poškodenou, závermi vo veci podaných znaleckých psychologických posudkov vo vzťahu k poškodenej a ďalšími dôkazmi.

Podľa názoru súdu ale konanie obžalovaného, opísané vo všetkých troch bodoch obžaloby na základe vykonaného dokazovania, a to ani na základe opisu tohto konania poškodenou, nevykazuje znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto zločinu totiž spočíva v takom konaní páchatel'a, ktorým niektorou z alternatív správania, uvedenou v ust. § 208 odsek 1 Trestného zákona, spôsobí blízkej osobe alebo osobe v jeho starostlivosti alebo výchove fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie. Musí

preto ísť o také zlé zaobchádzanie s takou poškodenou osobou, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne sústavnosťou alebo opakovanými útokmi takého charakteru, že ho poškodená osoba pre jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie a spôsobuje jej psychické alebo aj fyzické útrapy. Práve trvalosť je potrebné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania, pričom vo vzťahu pôsobenia konania obžalovaného na psychické zdravie poškodeného sa nevyžaduje, aby došlo k ujme na psychickom zdraví poškodeného, ale predpokladom je, aby poškodenej osobe bolo spôsobené psychické utrpenie. Nemôže preto ísť o akýkoľvek následok vo sfére psychického prežívania poškodeného, ale o také, ktoré zodpovedá ťažkému príkoriu v zmysle psychických útrap a ktorým nie je akékoľvek negatívne psychické prežívanie alebo diskomfort, hoc aj trvajúci istý čas, ktoré môžu byť a spravidla aj sú, u každého jednotlivca prirodzene následkom každého negatívneho zážitku. Z vykonaného dokazovania tak, ako bude nižšie uvedené, pritom vyplýva, že išlo o vzájomné konfliktné správanie sa obžalovaného a poškodenej, ktoré konfliktné situácie počas trvania manželstva súviseli s mimomanželským pomerom obžalovaného a jeho stratou záujmu o spoločný rodinný život a po rozvede ich manželstva mali takmer výlučne súvis s realizáciou styku obžalovaného so spoločnými maloletými deťmi. V kontexte so závermi znaleckého psychologického posudku znaleckého ústavu pritom práve takéto situácie spadajú do rámca záťažových situácií, ktoré poškodená ťažko zvláda, jej reakcie na ne sú spravidla príliš osobné a menej adekvátne, a to za stavu, že poškodená je podľa znaleckého posudku vo zvýšenej miere dráždivá, citlivá na kritiku a dianie, ktoré sa jej týka, intenzívne svojsky citlivo prežíva a na druhej strane sú to tiež práve také situácie, v ktorých podľa znaleckého posudku obžalovaný svoje reakcie často nemá pod kontrolou, môže skákať z extrému do extrému, výsledkom čoho je emočná nestabilita, nezdržanlivosť a pri vystupňovaní labilita vo vzťahu k vlastnej agresivite a tento má tendenciu byť pri konfliktoch opatrný, pretože si uvedomuje, že keď vybuchne, býva to intenzívne a neprimerané. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tak obžalovaný ako aj poškodená v istej fáze ich konfliktného vzťahu s možnosťou vzniku takýchto konfliktov už vopred počítali a pripravovali sa na ne tým, že si vzájomnú komunikáciu aj nahrávali so zjavným zámerom dôkazne preukázať negatívne reakcie toho druhého, pričom ale je zrejmé, že ten účastník, ktorý si komunikáciu nahrával, vyvíjal maximálnu snahu svoje emócie ovládať a ten, kto o nahrávaní nemal vedomosť, dal pri vzájomnom strete svojim emóciám voľný priebeh.

Podľa názoru súdu preto podmienky pre posúdenie skutkov obžaloby ako žalovaných trestných činov neboli splnené.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby (čiastočne časť II. výroku o vine tohto rozsudku):

Prokurátor v bode 1 obžaloby kládol obžalovanému za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, skutkový základ ktorého mal podľa obžaloby spočívať v tom, že obžalovaný od bližšie neurčeného dňa mesiaca júl 2017 do 01.12.2017 poškodenej spôsobil ako tehotnej žene fyzické a psychické utrpenie, a to jednotlivými v obžalobe opísanými fyzickými útokmi na poškodenú a vo zvyšnej časti takmer každodovčerným vyvolávaním hádok s poškodenou, ktorá mu chcela zabrániť v odchode z domu.

Súd uveril poškodenej, že došlo zo strany obžalovaného voči jej osobe k tým trom fyzickým útokom obžalovaného, ktoré opísala na hlavnom pojednávaní dokonca s výslovným vyjadrením, že k iným fyzickým atakom obžalovaného na jej osobu v tomto období nedošlo. Výpoveď poškodenej je v tomto smere podporená aj inými vo veci vykonanými dôkazmi, a to aj výpoveďami príbuzných poškodenej, ktorým sa táto zdôverila, pričom poškodená prvýkrát opustila spoločnú domácnosť s obžalovaným a odišla bývať k rodičom po prvom fyzickom útoku obžalovaného na jej osobu a druhý krát, a to definitívne, po incidente zo dňa 01.12.2017, kedy obžalovaný poškodenej dal facku a sotil ju na posteľ. Svedkyňa F. O. vtedy na poškodenej pozorovala aj krv na perách. Ani z jedného vo veci podaného znaleckého psychologického posudku pritom nevyplýva sklon poškodenej vypovedať nepravdu. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní vyplynulo jednoznačne, že všetky konfliktné situácie s obžalovaným, pri ktorých bol k nej verbálne agresívny, hrubý a v uvedených troch prípadoch ju aj fyzicky napadol, vznikli v súvislosti s podozrením poškodenej z nevery obžalovaného, neskôr aj potvrdenej, pričom obžalovaný odchádzal z domu, nechával poškodenú aj s malými deťmi samú a preto sa poškodená snažila obžalovanému v odchode zabrániť. Z vykonaného dokazovania preto nebolo preukázané tvrdenie obžaloby, že by tieto hádky, ktoré vznikali medzi obžalovaným a poškodenou, vyvolával obžalovaný, s tým, že by ako rozhodnutý ísť von bez manželky a detí hľadal na také hádky zámienky, ale naopak, boli vyvolané poškodenou, ktorá s týmto jeho správaním nesúhlasila

a jej, hoc prirodzenou, snahou udržať obžalovaného prítomného v rodinnom kruhu, a neskôr aj v snahe zachrániť ich partnerský vzťah, keďže obžalovaný si preukázateľne našiel inú partnerku. Išlo preto o vzájomné konfliktné správanie sa obžalovaného a poškodenej práve v týchto konkrétnych vzťahových súvislostiach a ktoré nemôže naplňať znaky týrania iba preto, že poškodená bola v istom čase tehotná, resp. po pôrode druhého dieťaťa a že obžalovaný už len z titulu prirodzených rozdielov medzi mužom a ženou v ich finálnej fáze, významne sýtenej emóciami oboch partnerov, dominoval. Aj zo záverov znaleckého psychologického posudku vo vzťahu k obžalovanému pritom vyplýva, že agresivita nepatrí k základnej osobnostnej výbave obžalovaného, v konfliktoch je defenzívny, snaží sa z nich uniknúť, avšak v emočne vypätých situáciách môže skákať z extrému do extrému, výsledkom čoho je emočná nestabilita, nezdržanlivosť a pri vystupňovaní labilita vo vzťahu k vlastnej agresivite. Z výpovede poškodenej súčasne nevyplýva ani taká intenzita a ani sústavnosť takéhoto správania obžalovaného v tomto rozhodnom období, ktoré by bolo subsumovateľné pod pojem týranie vo vyššie už uvedenom zmysle aj s požadovaným následkom v zmysle fyzického alebo psychického utrpenia, ktoré kritéria nespĺňa „vykoľajenie v citovom živote poškodenej“ a ani len istý „diskomfort“, konštatovaný u poškodenej znaleckým psychologickým posudkom znaleckého ústavu a ktorý stav jej psychického rozpoloženia bol spojený nielen s prejavmi obžalovaného voči nej, ale prirodzenie aj s rozpadom manželstva, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti v útľom veku. V tomto smere sú pri hodnotení vzájomných konfliktných stretov obžalovaného a poškodenej významné považoval aj závery znaleckého psychologického posudku vo vzťahu k osobe poškodenej, a to jednak vo vzťahu k zisteným jej osobnostným charakteristikám, zvýšenej dráždivosti, zameraním na svoje negatívne zážitky, k jej svojskému spôsobu prežívania konfliktov a záťažových situácii, ktoré ťažko zvláda a jej reakcie na ne sú spravidla príliš osobné a menej adekvátne, za súčasnej jej tendencie opisovať prežité udalosti preexponovane. Podľa názoru súdu aj obsah textových správ, adresovaných poškodenu novej partnerke obžalovaného F. M., ako aj touto svedkyňou opísaný výstup poškodenej s jej rodinnými príslušnými pred domom svedkyne pred rozvodom manželstva obžalovaného a poškodenu, korešponduje so závermi znaleckého psychologického posudku znaleckého ústavu tak vo vzťahu k základnej osobnostnej výbave poškodenej ako aj k jej spôsobu reakcii na záťažové situácie. Z vykonaného dokazovania súčasne vyplýva aj to, že obžalovaný po definitívnom odchode poškodenej s deťmi zo spoločnej domácnosti, o túto ani o deti nejavil žiadny záujem až do rozvodu ich manželstva, poškodená ale prostredníctvom textových správ kontaktovala priateľku obžalovaného F. M., vo vzťahu ku ktorej v týchto správach používa vulgárne, dôstojnosť znevažujúce výrazy, istú formu vyhrážok s tým dokonca, že tieto správy poškodená súčasne zverejňuje a tým intímne problémy vzťahu s obžalovaným sprístupňuje aj iným osobám na sociálnej sieti.

Súd tak dospel k záveru, že skutok pod bodom 1 obžaloby prokurátora nevykazuje znaky žalovaného zločinu, ale ani znaky skutkovej podstaty iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Konanie obžalovaného, spočívajúce v fyzických útokoch na poškodenú, hoc aj pri vzájomných hádkach a verbálnych konfliktoch, by tak mohlo vykazovať iba znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), avšak postúpeniu veci v tejto časti na prejednanie priestupku bránilo uplynutie lehoty dvoch rokov od ich spáchania podľa § 20 Zákona o priestupkoch, keď aj trestné stíhanie pre tento skutok bolo začaté uznesením vyšetrovateľa až dňa 25.02.2020. Z tohto dôvodu súd obžalovaného v prípade tohto skutku spod obžaloby oslobodil.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby (čiastočne časť II. výroku o vine tohto rozsudku):

Skutok pod bodom 2 obžaloby, majúci byť podľa prokurátora ďalším samostatným zločinom týrania blízkej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, mal byť podľa obžaloby spáchaný obžalovaným v období od 05.05.2018 do 11.12.2018 celkom piatimi verbálnymi a fyzickými útokmi obžalovaného na poškodenú a následne ešte v mesiaci december 2018 bližšie neurčeným počtom verbálnych útokov na poškodenú, spočívajúcich v kričaní a hrubom správaní. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že je viazaný skutkom obžaloby a môže v rámci rozhodovania o vine alebo nevine obžalovaného posudzovať iba tie skutky, resp. jeho čiastkové útoky, pre ktoré prokurátor na obžalovaného podal obžalobu.

Súd na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že aj tento skutok, resp. jeho jednotlivé čiastkové útoky sa stali a dopustil sa ich obžalovaný. Súd vychádzal z pre neho vierohodnej výpovede poškodenej, ktorá aj s odstupom času nemenne opísala, a to aj vo viacerých

detailoch, verbálne aj agresívne správanie sa obžalovaného voči nej, ku ktorým dochádzalo pri ich konfliktoch v súvislosti s riešením styku obžalovaného s ich spoločnými deťmi, ktorý v období do troch mesiacov po rozvode mohol prebiehať iba v prítomnosti poškodenej. Napriek tomu, že obžalovaný popieral ich spáchanie, z ich spáchania bol usvedčený výpoveďou poškodenej, špecifická vierohodnosť výpovede ktorej bola podľa znaleckého psychologického posudku znaleckého ústavu znížená, avšak predovšetkým iba pokiaľ ide o intenzitu a častosť agresívnych prejavov obžalovaného a možného vlastného podielu na vyvolaní jeho agresívneho správania, avšak s konštatovaním absencie tendencií poškodenej obžalovaného krivo obviňovať. V jednotlivých prípadoch však výpovede poškodenej korešpondovali aj s inými vo veci zadováženými dôkazmi.

Vo vzťahu k verbálnemu útoku obžalovaného na poškodenú dňa 05.05.2018 poškodená vypovedala, že k tomuto došlo potom, ako skončil styk obžalovaného s deťmi, keď brala deti hore do bytu, obžalovaný na ňu vykrikoval, že jej prijebie. Poškodená toto správanie sa obžalovaného voči nej ihneď oznámila na polícii a vec bola riešená ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, vo vzťahu ku ktorému Okresný úrad Nové Zámky, odbor všeobecnej vnútornej správy právoplatne rozhodol o zastavení priestupkového konania obžalovaného ako obvineného z tohto priestupku s tým, že mu spáchanie skutku nebolo preukázané a ktoré rozhodnutie správneho orgánu nebolo napadnuté protestom prokurátora. Súd je toho názoru, že aj keď k vysloveniu uvedených slov obžalovaným voči poškodenej došlo v čase, keď neboli prítomné iné osoby, z vykonaného dokazovania vyplýva, že tieto zo strany obžalovaného podľa poškodenej odzneli v súvislosti s ukončením styku obžalovaného s deťmi, povinne vtedy realizovaného v prítomnosti poškodenej, pri ktorom došlo medzi nimi k verbálnemu konfliktu a práve v ktorých prípadoch aj podľa znaleckého psychologického posudku vo vzťahu k obžalovanému takéto jeho reakcie môžu nastať.

Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný jej opakovane nadával slovami „cigánska kurva“, pričom vo vzťahu ku skutku zo dňa 22.09.2018 mal súd z listinných dôkazov preukázané, že poškodená práve takúto slovnú urážku obžalovaného voči nej oznamovala na polícii dňa 22.09.2018 s tým, že obžalovaný stál pred jej dverami, chcel vidieť deti, poškodená ho ale nepustila, načo obžalovaný reagoval uvedenou vyhrážkou voči jej osobe. Z vykonaného dokazovania tak vyplýva napriek absencii akýchkoľvek svedkov tohto incidentu medzi obžalovaným a poškodenu, že aj k nemu došlo v súvislosti s nerealizovaným stykom obžalovaného s deťmi, t.j. práve v pre neho emočne vypätej situácii s možnými prejavmi ním nezvládnutej agresie tak, ako takéto jeho potenciálne správanie skonštatoval u neho znalecký psychologický posudok. Aj tento skutok bol pôvodne riešený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch, v ktorom priestupkovom konaní bol aj podaný protest prokurátora proti pôvodne zastavujúcemu rozhodnutiu správneho orgánu, po vyhovení ktorému bolo v priestupkovom konaní pokračované dokonca aj potom, ako bolo pre tento skutok dňa 25.02.2020 začaté trestné stíhanie, avšak toto priestupkové konanie bolo v odvolacom konaní zastavené dňa 24.09.2020 z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

Vo vzťahu ku skutku z 03.10.2018 poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že po skončení styku obžalovaného s deťmi vchádzala s deťmi do vchodu, obžalovaný vošiel za nimi a cez kabát ju poštípil od ľavého ramena. V tomto prípade poškodená vyhľadala aj lekárske ošetrenie, pričom v lekárskej správe je zadokumentované zranenie poškodenej v podobe hematómu vo veľkosti 1x1 cm, ktorého mechanizmus vzniku zodpovedá poškodenou opísanému spôsobu jeho vzniku. Aj tento skutok bol pôvodne riešený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch, ktoré priestupkové konanie voči obžalovanému ako obvinenému z tohto priestupku bolo právoplatne zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo obžalovanému preukázané a ktoré rozhodnutie správneho orgánu nebolo napadnuté protestom prokurátora.

Vo vzťahu ku skutku zo dňa 27.10.2018 poškodená na hlavnom pojednávaní potvrdila vyslovenie uvedených vyhrážok obžalovaným, pričom aj zo súvisiaceho rozhodnutia o tomto skutku ako priestupku vyplýva, že aj k vysloveniu týchto vyhrážok obžalovaným malo dôjsť v súvislosti s nerealizovaným jeho stykom s deťmi, pretože staršia dcéra s ním nechcela komunikovať, v dôsledku čoho medzi obžalovaným a poškodenou vznikol opätovne konflikt. Priestupkové konanie, vedené proti obžalovanému ako obvinenému z tohto skutku ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Zákona o priestupkoch bolo právoplatne zastavené z dôvodu nepreukázania mu jeho spáchania, ktoré rozhodnutie nebolo napadnuté protestom prokurátora.

Pokiaľ ide o skutok z 11.12.2018, poškodená na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojom tvrdení z prípravného konania, že obžalovaný ju na chodbe budovy Okresného úradu Nové Zámky, pracovisko C. fyzicky atakoval tak, že keď išla vedľa neho, udrel ju čelom do oblasti hlavy, do ľavého obočia, lekárske ošetrenie vtedy ale nevyhľadala, pričom potvrdila, že priestory budovy boli snímané kamerou a v tejto veci boli aj vyžiadané kamerové záznamy. Súd zistil, že aj o tom skutku sa pôvodne viedlo priestupkové konanie ako pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch, z ktorého spáchania bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným a bola mu uložená pokuta vo výške 20,- Eur rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktoré rozhodnutie správneho orgánu bolo v tejto časti napadnuté protestom prokurátora a vo veci bol skutok následne riešený v trestnom konaní. Z odôvodnenia vtedajšieho rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že tento po vzhladnutí kamerového záznamu zistil, že obžalovaný prudkým pohybom hlavy cielene udrel poškodenú do oblasti ľavého obočia. Súd z obsahu kópie priestupkového spisu OO PZ Štúrovo z objasňovania tejto veci ako priestupku zistil, že skutočne bol v rámci objasňovania zadovážený kamerový záznam z bezpečnostných kamier úradu, ktorý bol analyzovaný a vyhotovený jeho prepis s tým, že obžalovaný v rozhodnom okamihu „drgol“ hlavou do hlavy poškodenej, avšak samotný kamerový záznam prokurátor so spisom obžaloby súdu nepredložil a tento sa z dôvodu vyradenia, resp. skartácie príslušných priestupkových spisov Okresného úradu Nové Zámky a OO PZ Štúrovo súdu už ani nepodarilo zadovážiť.

Vo vzťahu k opakovanému kričaniu a hrubému správaniu sa obžalovaného voči poškodenej v decembri 2018 na bližšie neurčených miestach mesta C. za bližšie neurčených okolností má súd k dispozícii výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorou potvrdila aj také verbálne správanie sa obžalovaného voči jej osobe vo všeobecnosti, pričom ani v skutkovej vete obžaloby sa žiadne konkrétosti takého správania sa obžalovaného voči poškodenej neuvádzajú. Z obsahu listinných dôkazov pritom vyplýva, že poškodená oznamovala takémuto konaniu zodpovedajúce správanie sa obžalovaného, ktoré bolo prejednávané Okresným úradom Nové Zámky, odborom všeobecnej vnútornej správy ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch, a to jednak v spoločnom konaní pod číslom OU-NZ-OVVS-2019/009018, OU-NZ-OVVS-2019/009019 a OU-NZ-OVVS-2019/009020 a jednak v spoločnom konaní pod číslom OU-NZ-OVVS-2019/002902, OU-NZ-OVVS-2019/002904, ktoré priestupkové konania boli právoplatne zastavené z dôvodu, že skutky neboli obžalovanému ako obvinenému z ich spáchania preukázané, pričom tieto rozhodnutia neboli napadnuté protestom prokurátora.

Podľa názoru súdu čiastkové útoky skutku pod bodom 2 obžaloby jednotlivito ako ani v súhrne nenapĺňajú znaky žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Jednotlivé čiastkové verbálne a fyzické útoky obžalovaného voči poškodenej podľa obžaloby totiž neboli páchané ani sústavne, ani trvale, keď len medzi prvým útokom z 05.05.2018 a druhým nasledujúcim prešli viac ako 4 mesiace, a následne k takým zo strany obžalovaného voči poškodenej dochádzalo v období nasledujúcich iba troch mesiacov, jednotlivými útokmi, s odstupom ani nie niekoľko dní, ale zväčša týždňov, prevažne výlučne v podobe verbálnych urážok v rámci ich vzájomných konfliktov ohľadne styku obžalovaného s ich spoločnými deťmi. Podľa názoru súdu ani v týchto prípadoch nešlo ani sústavnosťou, ani trvalosťou, ani intenzitou a ani osobitnou hrubosťou obžalovaného o týranie v zmysle ust. § 208 Trestného zákona a ktoré by poškodená mohla čo i len pociťovať ako ťažké príkorie, osobitne za stavu, že sa správaniu obžalovaného aj aktívne bránila a v kontexte s už znalecky psychologicky zistenými osobnosťami jej charakteristikami vrátane sklonov prežívať záťažové situácie intenzívne svojsky citlivo, opisovať prežité udalosti preexponovane, t.j. vo zvýraznenej podobe a dramatizovať zažité v nadväznosti potom na hodnotenie vierohodnosti jej výpovede pokiaľ ide o intenzitu a častosť agresívnych prejavov obžalovaného voči nej a možného vlastného podielu poškodenej na vyvolaní takého jeho správania. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na to, že aj dňa 03.10.2018 mal podľa obžaloby obžalovaný poškodenú silno chytiť, pričom táto na hlavnom pojednávaní už vypovedala iba o „štipnutí“ a tiež aj na zvukový záznam, predložený obžalovaným, na ktorom je zachytený priebeh styku obžalovaného s deťmi v tomto období v prítomnosti poškodenej v jej byte, ktorá do priebehu stretnutia obžalovaného s deťmi, resp. pri konverzácii a hre so staršou dcérou Q. neustále zasahovala potrebou riešenia svojich problémov s obžalovaným, dôvodov skončenia ich vzťahu, rozoberaním fyzického ataku obžalovaného na ňu ešte z čias manželstva, dokonca miestami do tejto konverzácie a tém zapájajúc aj maloleté dieťa, nereagujúc na výzvy obžalovaného, aby s týmto správaním prestala, provokujúc ho súčasne tým, či ju aj teraz zbije, pričom

toto stretnutie vyústilo do vzájomného konfliktu, v rámci ktorého poškodená obžalovaného obvinila z toho, že na ňu zdvihol ruku. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva aj to, že v tomto období bol aj obžalovaný oznamovateľom priestupku, ktorých sa mali na jeho osobe dopustiť rodičia poškodenej a tiež bol dňa 10.10.2018 ošetrovaný lekárom z dôvodu, že ho mala napadnúť poškodená a poškríabať ho na pravom predlaktí.

Súd následne posudzoval, či skutok pod bodom 2 obžaloby, resp. niektoré čiastkové útoky nenapĺňajú znaky iného trestného činu, a to konkrétne výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona alebo nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona.

Súd však po komplexnom zhodnotení všetkých skutočností, ktoré pre neho vyplynuli z dokazovania na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že aj keď k týmto útokom došlo na miestach verejnosti prístupnom, nešlo o verbálne a ani fyzicky tak intenzívne správanie, ktorým by bol porušený objekt tohto trestného činu (t.j. medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti prístupnom a ktoré sa výraznejším spôsobom dotýkajú verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov) a súčasne naplnené znaky objektívnej stránky tohto trestného činu, spočívajúce v konaní, nesúcom znaky výtržnosti alebo hrubej neslušnosti spáchanej niektorým z alternatívnych spôsobov. Nie každý verbálny a ani fyzický útok na mieste verejnosti prístupnom je totiž trestným činom výtržníctva, musí ísť o hrubú neslušnosť alebo výtržnosť na takom mieste. Výtržnosťou je pritom konanie, ktoré závažnejším spôsobom narúša verejný pokoj alebo poriadok a hrubou neslušnosťou zase úmyselné konanie závažnejšieho charakteru, ktoré je v rozpore so zásadami slušného správania v oblasti medziľudských vzťahov, čo súčasne predpokladá, že je takého charakteru, že je aj postrehnuteľná inými osobami, ktoré by sa mohli na takom mieste nachádzať, prípadne vzbudiť aj u iných osôb než účastníkov konfliktu pohoršenie, obavu alebo v negatívnom zmysle upútať ich pozornosť.

Podľa názoru súdu výtržnosťou ani hrubou neslušnosťou v hore uvedenom zmysle nie sú akékoľvek verbálne hádky alebo drobné fyzické strety. Takým teda rozhodne nie je pri vzájomnej verbálnej hádke jednorazové vyslovenie „Prijem Ti“, ani bez ďalšieho vyslovenie urážky „cigánska kurva“, ani v priestoroch vchodu do bytového domu stisnutie za rameno cez oblečenie s následkom hematómu o veľkosti 1x1 cm, čo aj zjavne zodpovedá uštipnutiu, ani úder čelom do hlavy počas súbežnej chôdze obžalovaného a poškodenej v priestoroch úradnej budovy, keď súd aktuálne už nemá k dispozícii pôvodne v priestupkovom konaní zabezpečený kamerový záznam, tento preto nemôže vykonať na hlavnom pojednávaní a ani ho hodnotiť, keď aj v rámci jeho prepisu je tento útok dokonca opísaný iba ako drgnutie. Tiež je súd toho názoru, že ako výtržnosť a hrubá neslušnosť v zmysle ust. § 364 Trestného zákona nemôže byť posúdená slovná vyhrážka „zakopania poškodenej za živa“, hoc vyslovená na mieste verejnosti prístupnom, a to opäť v rámci vzájomného konfliktu obžalovaného a poškodenej ohľadne realizácie styku obžalovaného s deťmi a keď súd z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nemal preukázané žiadne bližšie okolnosti a správanie sa obžalovaného pri vyslovení tejto vyhrážky, čo súčasne vylučuje aj jej posúdenie ako tzv. nebezpečnej vyhrážky podľa § 360 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania tiež nemožno vôbec ustáliť žiadne bližšie okolnosti „kričania a hrubého správania sa“ obžalovaného voči poškodenej v mesiaci december 2018, pričom tieto neuvádza ani skutková veta obžaloby, poškodená o nich vypovedala iba všeobecne v rámci konfliktných stretov s obžalovaným a pokiaľ verbálne útoky obžalovaného z tohto obdobia boli prejednávané správnym orgánom ako priestupky (skutky z 13.12.2018 a 01.12.2018) tieto opäť výlučne súviseli s problematickými realizáciami styku obžalovaného s deťmi, pričom obe tieto priestupkové konania boli právoplatne zastavené a rozhodnutia správneho orgánu neboli napadnuté protestom prokurátora.

Podľa názoru súdu tak útoky obžalovaného v bode 2 obžaloby nie sú trestným činom, tieto by mohli byť priestupkami, avšak postúpeniu súdom na ich prejednanie bránilo v prípade útoku z 11.12.2018 uplynutie lehoty 2 rokov v zmysle § 20 Zákona o priestupkoch (keď trestné stíhanie pre tento čiastkový útok bolo začaté až dňa 29.07.2022) a v prípade všetkých ostatných fakt, že o nich bolo právoplatne priestupkovým orgánom rozhodnuté zastavením priestupkového konania voči obžalovanému, ktoré rozhodnutia síce neboli prekážkou pre trestné stíhanie obžalovaného v prejednáwanej veci, ale toho času bránia postúpeniu veci súdom, pretože priestupkový orgán ich už z tohto dôvodu nemôže prejednať – ide o skutky z 05.05.2018, 22.09.2018, 03.10.2018, 27.10.2018 a decembra 2018.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora aj vo vzťahu k celému skutku pod bodom 2 obžaloby.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3 obžaloby (časť I. a čiastočne časť II. výroku o vine tohto rozsudku):

Skutok pod bodom 3 obžaloby, majúci byť podľa prokurátora ďalším samostatným zločinom týrania blízkej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, mal byť podľa obžaloby spáchaný obžalovaným v období od 23.06.2019 do 25.02.2020, t.j. s odstupom takmer šiestich mesiacov od skutku pod bodom 2 obžaloby, a to celkom deviatimi osobitne špecifikovanými verbálnymi a fyzickými útokmi obžalovaného na poškodenú, z toho jeden podľa obžaloby spočíval v telefonickom obťažovaní poškodenej obžalovaným, sledovaním a zvončením na zvonček v období mesiaca október 2019 až 25.02.2020 bez toho, aby bola v obžalobe uvedená čo i len približná frekvencia takéhoto správania sa obžalovaného. V tejto súvislosti súd opätovne zdôrazňuje, že je viazaný skutkom obžaloby a môže v rámci rozhodovania o vine alebo nevine obžalovaného posudzovať iba tie skutky, resp. jeho čiastkové útoky, pre ktoré prokurátor na obžalovaného podal obžalobu. Medzi prvým v tomto bode obžaloby uvedeným útokom obžalovaného voči poškodenej dňa 23.06.2019 a ďalšími nasledujúcimi, majúcimi byť spáchanými v októbri 2019, pritom prešlo viac ako 3 mesiace, počas ktorého obdobia ani obžaloba obžalovanému nekladie za vinu žiadne protiprávne konanie voči poškodenej, pričom tieto ďalšie sú podľa obžaloby ním páchané vo vyššej frekvencii výlučne v mesiaci október 2019 a následne opäť s odstupom zväčša týždňov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 23.06.2019 obžalovaný poškodenej spôsobil zranenie malíčka ľavej ruky, ktorý záver súd vyvodil z výpovede poškodenej, ale aj z ostatných vykonaných dôkazov. Lekárskou správou z ošetrenia poškodenej po tomto incidente bolo objektívne preukázané, že poškodená utrpela zranenie malíčka ľavej ruky, avšak nedosahujúce charakter ujmy na zdraví. Aj z výpovede svedka F. P., ktorý poškodenú viezol na lekárske vyšetrenie, vyplýva, že poškodená aj pred ním za pôvodcu jej zranenia označila obžalovaného. Z výpovede poškodenej, ale aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho priestupkového spisu pritom vyplýva, že k spôsobeniu tohto zranenia poškodenej obžalovaným došlo vtedy, keď poškodená ukončila styk obžalovaného s deťmi, tlačila kočík s mladšou dcérou do vchodu bytového domu, pričom obžalovaný jej chcel zabrániť v tom, aby vošla dnu.

Pokiaľ ide o tie čiastkové útoky predmetného skutku, ktoré obžaloba kládla obžalovanému za vinu ako spáchaných formou vyhrážok pri telefonických rozhovoroch poškodenej s obžalovaným dňa 12.10.2019 a 10.12.2019, ich spáchanie obžalovaným mal súd preukázané nielen výpoveďou poškodenej a zvukovými záznamami z niektorých z týchto hovorov, ktoré predložila poškodená, ale aj výpoveďami svedkov z okolia jej príbuzných a známych, ktorí o obsahu týchto telefonátov a obžalovaným vyslovených vyhrážkach mali vedomosť či už preto, že boli pri takýchto telefonátoch prítomní v blízkosti poškodenej, alebo im poškodená prehrala ich záznamy, prípadne im sama o takomto správaní obžalovaného povedala. V tomto smere súd poukazuje na výpoveď matky poškodenej F. O., svedka M. H. (v tom čase blízkym priateľom poškodenej), svedkyne Q. O. (sestry poškodenej), svedkyne A. J., A. G. a N. H., ktorí všetci takéto vyhrážky obžalovaného voči poškodenej potvrdili. Z listinných materiálov, poskytnutých OO PZ Štúrovo vyplýva, že práve telefonát obžalovaného z 12.10.2019 nadväzuje na nehody obžalovaného a poškodenej ohľadne výchovy ich detí, ktoré boli oznamované poškodenu na políciu a telefonát obžalovaného z 10.12.2019 zase predchádzal snahe obžalovaného o stretnutie s deťmi dňa 11.12.2019 vo večerných hodinách, keď poškodená opäť kontaktovala políciu.

Pokiaľ obžaloba kládla obžalovanému za vinu aj to, že dňa 08.11.2019 kopal do dverí poškodenej, o tomto vypovedala nielen poškodená, ale aj svedok M. H., ktorý bol v tom čase prítomný v byte poškodenej. Tiež o takom správaní obžalovaného vypovedali aj priateľky poškodenej, majúce túto informáciu sprostredkované od poškodenej a vo vzťahu k nemu je k dispozícii aj úradný záznam Mestskej polície Štúrovo, ktorý vtedy vec preveroval na základe oznámenia poškodenej.

Vo vzťahu k útoku obžalovaného na poškodenú zo dňa 15.11.2019 mal súd k dispozícii výpoveď poškodenej, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že jej týmto fyzickým napadnutím obžalovaného nebolo spôsobené žiadne také zranenie, ktoré by si vyžadovalo lekárske ošetrenie, keď aj svedkovia z okruhu jej blízkych a priateľov iba všeobecne vypovedali, že im poškodená ukazovala modriny, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný.

Podľa obžaloby mal obžalovaný poškodenú proti jej vôli telefonicky kontaktovať, vyzvárať jej na zvonček v nočných hodinách a sledovať ju v období od októbra 2019 do 25.02.2020, pričom o takomto správaní na hlavnom pojednávaní poškodená aj vypovedala, ale veľmi všeobecne, pričom o sledovaní obžalovaného vypovedala aj v iných obdobiach, než uvádzanom v prípade skutku pod bodom 3 obžaloby (napr. aj po smrti jej oca, ktorý podľa úmrtného listu zomrel až dňa 20.11.2023). Skutočnosť, že obžalovaný poškodenú sledoval potvrdzovali vo svojich výpovediach vypočutí svedkovia – M. H., matka a sestra poškodenej a jej priateľky a známe. Z listinných materiálov, poskytnutých OO PZ Štúrovo vyplýva, že poškodená oznamovala na políciu, že obžalovaný jej zvoní pri dverách, a to dňa 11.12.2019 vo večerných hodinách (kedy hliadka po príchode na miesto zistila, že obžalovaný chcel vidieť deti v inom čase ako určenom v súdnom rozhodnutí, protiprávne konanie vtedy zistené nebolo) a tiež aj dňa 19.12.2019 vo večerných hodinách, (pričom obžalovaný vtedy hliadke uviedol, že párkrát zazvonil na zvonček, pretože sa s poškodenou chcel porozprávať). Mestská polícia Štúrovo taký prípad preverovala na základe oznámenia M. H. dňa 24.11.2019.

Poškodená ako aj vyššie uvedení svedkovia vypovedali všeobecne aj o tom, že obžalovaný sa poškodenej telefonicky vyhrážal nielen v uvedených dvoch prípadoch, ale viackrát, pričom obžaloba kládla za vinu obžalovanému aj útoky zo dňa 13.10.2019 s tým, že obžalovaný mal poškodenej povedať pri telefonickom rozhovore: „Dnes ťa chytím a uvidíš F.“, ktoré slová podľa názoru súdu nemožno subsumovať pod pojem vyhrážky smrťou, ani ťažkou ujmu na zdraví a ani inou ťažkou ujmu a tiež sa mal obžalovaný podľa obžaloby poškodenej vyhrážať minimálne raz v období mesiaca október 2019 do mesiaca december 2019, a to „obdobným spôsobom“, bez uvedenia konkrétnej formy vyhrážok ako aj okolností ich vyslovenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný dňa 24.01.2020 v doobedňajších hodinách na chodbe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky poškodenú fyzicky napadol po predchádzajúcom verbálnom konflikte tým, že ju udrel do oblasti úst a sotil tak, že spadla na zem. Takto priebeh konfliktu opísala nielen poškodená, ale aj svedok M. H., ktorý bol tiež prítomný na mieste ako sprievod poškodenej a ktorý uviedol, že obžalovaný poškodenú atakoval potom, ako táto mala verbálny konflikt s priateľkou obžalovaného, ktorá poškodenú následne oplula, načo poškodená vstala, pričom vtedy k nej pristúpil obžalovaný a sotil ju. Svedkyňa F. M. (priateľka obžalovaného) síce vypovedala, že obžalovaný poškodenú nesotil, keďže tento stál na opačnom konci chodby, túto jej výpoveď ale súd vyhodnotil ako nevierohodnú, zjavne motivovanú snahou svedkyne pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, a to predovšetkým pre jej rozpornosť so stanoviskom samotného obžalovaného k tomuto skutku v štádiu, keď bol pôvodne riešený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu uložením blokovej pokuty na mieste, ktorú obžalovaný aj zaplatil. Skutočnosť, že poškodenej bol týmto pádom na zem po sotení obžalovaným spôsobený následok na zdraví v podobe zlomeniny kostrčce, mal súd preukázanú nielen lekárskymi správami z neskorších lekárskeho vyšetrení poškodenej, ale aj závermi znaleckého posudku znalca MUDr. Škodáčka, ktorými bol potvrdený aj možný mechanizmus vzniku tohto zranenia tak, ako uvádzala poškodená. Vzhľadom na dĺžku znalcom stanovenej doby liečenia 7 až 10 dní a obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe života na 10 až 14 dní, súd dospel k záveru, že toto obžalovaným poškodenej spôsobené zranenie spĺňa kritériá ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona.

Súd po vykonanom dokazovaní aj vo vzťahu k tomuto skutku dospel k záveru, že nenapĺňa znaky žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože tento ani v súhrne čiastkových verbálnych a fyzických útokov obžalovaného voči poškodenej a ani nimi jednotlivo nenapĺňa obligatórne znaky skutkovej podstaty tohto zločinu v podstate z rovnakých dôvodov, ako ani skutky pod bodmi 1 a 2 obžaloby, t.j. znaky tzv. týrania a následku konania obžalovaného ako psychického a fyzického utrpenia. Podľa názoru súdu aj v prípade týchto útokov takému právnomu posúdeniu bráni absencia potrebnej intenzity, frekvencie a sústavnosti, tiež aj hrubosti konania obžalovaného v kontexte s tým, že k nimi dochádzalo v rámci vzájomných konfliktov a súčasne aj absencia následku v podobe čo i len psychického utrpenia, za ktoré nemožno považovať iba určité citové „vykoľajenie“ poškodenej, ktorej duševný stav bol ovplyvnený multifaktoriálne (t.j. aj inými činiteľmi než len útokmi obžalovaného) a v kontexte s jej osobnostnými charakteristikami, ktorých prejavy boli objektivizované aj vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že aj skutok obžalovaného zo dňa 24.01.2020 bol reakciou obžalovaného na konflikt poškodenej s jeho priateľkou, ktorý aj podľa svedka H. predstavoval hádku dvoch žiarlivých žien a tiež aj obsah správ Centra pre deti a rodiny Štúrovo, v ktorom v období od 12.12.2019 do

19.02.2020 prebiehal styk obžalovaného s deťmi. Súd vykonané dôkazy musel nevyhnutne hodnotiť komplexne, a to aj v kontexte s u poškodenej zistenou tendenciou zdôrazňovať negatívne zážitky, opisovať konfliktné situácie s obžalovaným preexponovane, zdramatizovane, predovšetkým vo vzťahu k frekvencii a intenzite agresívnych prejavov obžalovaného voči nej a tiež aj so znaleckým posudkom u nej konštatovanými viac emociálnymi reakciami na dianie v jej okolí so sklonmi vytvárať sa o nich silne emociálne ovplyvnené závery, ktoré sú svojské a nemusia zodpovedať objektívnemu daniu. Súčasne súd nemohol neprihliadať na tie výsledky niektorých dôkazov, z ktorých vyplynulo, že poškodená aj napriek ňou opisovanému správaniu sa obžalovaného voči nej mala snahu vzťah s obžalovaným a ich rodinu obnoviť a dokonca s ním mala mať pohlavný styk, o čom vypovedal svedok M. H., pripúšťala to aj sestra poškodenej a ani poškodená vo výpovedi na hlavnom pojednávaní výslovne nepoprela. .

V tomto prípade však súd mal za to, že skutky z 12.10.2019 a 10.12.2019 naplňajú znaky prečinu nebezpečného vyhrážania a aj s poukazom na ich skutočne výhrážny obsah, stupňujúcimi sa formami vyhrážok nielen zabitím poškodenej, ale už aj jej rodinných príslušníkov ako spôsobilých u poškodenej aj vzhľadom na predchádzajúce, aj keď drobné fyzické ataky obžalovaného na ňu, vyvolať dôvodnú obavu z ich uskutočnenia a keď tieto poškodená aj oznámila na políciu. V týchto prípadoch obžalovaným, hoc telefonicky, vyslovené vyhrážky preto spĺňajú kritériá tzv. nebezpečnej vyhrážky podľa § 360 Trestného zákona, keď tieto obžalovaný vyslovil v pre neho emočne záťažových situáciách a tým prejavil niektoré svoje osobnostné charakteristiky tak, ako aj vyplýva z na vec sa vzťahujúceho voči nemu podaného znaleckého psychologického posudku.

Aj skutok zo dňa 24.01.2020 vykazuje podľa názoru súdu znaky trestného činu, keď obžalovaný poškodenú na mieste verejnosti prístupnom a aj v prítomnosti ďalších osôb udrel a sotil tak, že tejto bola spôsobená ujma na zdraví, majúca charakter ublíženia na zdraví, čo bolo potvrdené aj znaleckým posudkom, vrátane mechanizmu jeho vzniku.

Podľa názoru súdu ostatné čiastkové útoky v bode 3 obžaloby znaky trestného činu nenapĺňajú.

Skutok zo dňa 23.06.2019 nenapĺňa znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to vzhľadom na okolnosti jeho spáchania (vo dverách do vchodu do bytového domu pri tlačení kočíka poškodenou snahe zabrániť jej vojsť opäť v súvislosti s realizáciou styku obžalovaného s deťmi), pričom postúpenie skutku na priestupok neprichádza do úvahy, lebo v tejto časti bolo začaté trestné stíhanie až dňa 29.07.2022, t.j. po uplynutí lehoty 2 rokov na jeho prípadné prejednanie podľa § 20 Zákona o priestupkoch ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) citovaného zákona tak, ako bol aj pôvodne riešený.

Vyhrážky z 13.10.2019 a jedna „obdobná“ vyhrážka z mesiaca október až december 2019 nemôžu mať charakter tzv. nebezpečnej vyhrážky, a to ani len nie vyhrážky zabitím vzhľadom na vyslovenie slov: „Dnes ťa chytím a uvidíš F.“ a súčasne nenapĺňajú znaky skutkovej podstaty iného trestného činu rovnako, ako ani kopanie do dverí dňa 08.11.2019 a úder dňa 15.11.2019 za bližšie nezistených okolností a dokonca ani miesta jeho spáchania. Tieto skutky by ale bolo možné posúdiť ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Posúdeniu obťažovania poškodenej proti jej vôli telefonovaním, zvonením na zvonček a sledovaním ako prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona bránila právna úprava takého správania v čase spáchania skutku, t.j. pred novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024, podľa ktorej objektívna stránka skutkovej podstaty takého trestného činu obsahovala aj obligatórny znak – páchania takého konania „dlhodobo“. Podľa názoru súdu tomuto pojmu nezodpovedá obdobie 4 mesiacov a dokonca bez uvedenia v obžalobe a bez preukázania vykonanými dôkazmi frekvencie takého obťažovania. Tento skutok by však tiež mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch.

Súd tak dospel k záveru, že obžalovaný tým protiprávnym konaním, ktoré je uvedené v časti I. výroku o vine tohto rozsudku naplnil všetky naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty v bodoch 1 a 2 pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v bode 3 skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej

stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane jednotlivcov pred niektorými nebezpečnými vyhrážkami, riadneho občianskeho spolunažívania a verejného poriadku a tiež aj života a zdravia ľudí tak, že v bodoch 1 a 2 pokračovacím spôsobom sa inému vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe a v bode 3 inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činov na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky žalovaných prečinov aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho konania rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (keď obžalovaný voči poškodenej opakovane použil stupňujúce sa vyhrážky jej smrťou, ako jej jej rodiny a poškodením majetku, tiež ju na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol s následkom aj na zdraví poškodenej), jeho následkom (nielen v oblasti zákonom chránených záujmov, ale aj vo sfére poškodenia telesnej integrity poškodenej), okolnosťami, za ktorých boli spáchané (vzhľadom aj na pomerne vysoký stupeň miery verbálnej agresie obžalovaného pri vyslovení vyhrážok), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku (keď obžalovaný týmito útokmi riešil spor s poškodenou ohľadne jeho styku so spoločnými maloletými deťmi).

Súd skutky kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pretože tento neskorší zákon (§ 2 odsek 1 Trestného zákona) je podľa posúdenia súdu pre obžalovaného priaznivejší, nie síce z hľadiska trestnej sadzby, ale z hľadiska všeobecných zásad pre ukladanie trestov, keďže prevaha priťažujúcich okolností už nemá za následok obligatórne zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným tak, ako je uvedené v časti I. výroku tohto rozsudku, v prípade tých skutkov, resp. čiastkových útokov, u ktorých dospel k záveru že nenapĺňajú znaky žiadneho trestného činu a súčasne nemôžu byť prejednané ako priestupky, obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku vo výroku tohto rozsudku v časti II. a o zvyšnej časti žalovaných skutkov, resp. jednotlivých čiastkových útokov rozhodol samostatným uznesením o ich postúpení Okresnému úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch.

K výroku o treste:

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je rozvedený, živnostník, otcom dvoch maloletých detí, ktorých matkou je v tejto veci poškodená. V období pred spáchaním trestných činov v prejednávanej veci má obžalovaný v evidencii priestupkov evidovaný postih za spáchanie dopravného priestupku zo dňa 04.03.2019 v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom marihuany. Obžalovaný sa už v minulosti dopustil úmyselného trestného činu, a to prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, spáchaného na jeho matke a z ktorého spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/31/2009 z 06.04.2009 na podmieničný trest odňatia slobody. Na obžalovaného sa síce v uvedenom prípade hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak touto fikciou nezanikla skutočnosť, že sa už trestného činu, a to z časti zhodného ako v prejednávanej veci, dopustil.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní činu a ostatné zákonné kritériá.

Súd nemal u obžalovaného splnené podmienky pre priznanie žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii okolnosti poľahčujúcej obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona v sadzbe podľa najprísnejšie trestného zo zbierajúcich sa prečinov, t.j. podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pričom mal za splnené podmienky na podmienený odklad výkonu tohto trestu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, avšak za prísnejších podmienok - za súčasného uloženia probačného dohľadu na správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorej dĺžku ako primeranú považoval dobu 2 roky.

Súd má za to, že trest uvedeného druhu a výmery reflektuje jednak závažnosť a početnosť obžalovaným spáchaných trestných činov, ktorej poškodenou bola matka ich spoločných detí, na druhej strane odráža aj dĺžku doby, ktorá uplynula od ich spáchania a okolnosti, za ktorých boli tieto obžalovaným spáchané. V tejto súvislosti súd osobitne prihliadal na nesporný fakt, že trestná činnosť obžalovaného bola vyvrcholením dlhodobého vzájomného konfliktného vzťahu s poškodenou ako bývalou manželkou, majúci základ v problematickej realizácii styku obžalovaného s jeho maloletými deťmi, ktorý neriešil racionálne a s využitím právnych prostriedkov, ktoré právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje, ale verbálne a brachiálne agresívne protiprávnym konaním, napíňajúcim znaky trestných činov. Obžalovaný tak stratil kontrolu nad svojim správaním práve v takých pre neho emočne vypätých situáciách, v ktorých aj podľa znaleckého psychologického posudku je u neho možné riziko takýchto zlyhaní v kontrole základných pudov a možných agresívnych prejavov, pričom je nepochybné, že obžalovaný sa už takého správania voči blízkej osobe aj v minulosti dopustil. Na elimináciu akéhokoľvek obdobného protiprávneho konania obžalovaného v budúcnosti preto súd tomuto v rámci probačného dohľadu uložil nielen zákaz kontaktovania poškodenej a priblíženia sa k nej, ale aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, vhodnosť ktorého postupu pre súd vyplynul z na vec sa vzťahujúceho znaleckého psychologického posudku.

Súd je toho názoru, že uvedený trest splní účel z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného a jeho výchovy k vedeniu riadneho života v budúcnosti, súčasne tomuto zabráni v páchaní trestnej činnosti, dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného a tiež splní účel aj z hľadiska generálnej prevencie tým, že ochráni spoločnosť a súčasne i iných odradí od páchania trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).